

MIDNATTSROPET

Maranata! - Du vår Herre kom!

**Se, jag säger er en hemlighet:
Vi ska inte alla insomna, men vi ska alla förvandlas,
i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud.
Basunen ska ljuda och de döda ska uppstå odödliga,
och vi ska förvandlas.**

Midnattsropet fyller 60 år!

Tidningens första ledare var en proklamation om Jesu tillkommelse. 60 år senare påminner vi om uppdraget genom att ordagrant återge texten. sid 2

Midnattsropet 60 år

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

NR 1

NOVEMBER 1960

ÄRGÅNG 1

"De som voro redo gingo in!"

Jesus skall komma igen, och tidstecknen säger oss, att vi står inför denna tidsålders avslutning. Snart skall "Herren själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå. Sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem bortryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes. Och så skola vi för alltid vara hos Herren" (1 Tess 4:16-18). Församlingen, Jesu Kristi brud, skall, eskorterad av himmelska furstar och väldigheter i hast evakueras från jorden för att träda fram inför Gud på Sions höjder. Är du redo för uppbrott?

Jesus Kristus, vår himmelske brudgum, skall till de himmelska härskarornas jubelrop föra en jungfruligt ren och obesmitad brud in i festsmyckade bröllopsalar. Ingen synd kommer in där. "Ty så ville han själv ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck och skrynka och annat sådant. Fastmer skulle hon vara helig och ostrafflig." Många kristna bekännare tycks icke ta denna sak så allvarligt, och de ger därvid tillkänna, att de icke är med i brudskaran. Om församlingen är bruden, så måste varje sann kristen vara en

Arne Imsen

brudesjäl, och för en sådan framstår det alltid som en livsnödvändighet att leva och verka som om varje dag vore den sista. Eftersom hon har mött denna omätliga kärlek från brudgummens sida och svarat ja till honom, är det angeläget för henne att undvika allt som kan störa denna innerliga gemenskap. Jesus skall hämta en brud, som icke lever i flirt med världen utan i uppriktig trohet mot honom under trolovnings tiden. Hur har du det? Lever du kvar i den första kärlekens intima gemenskap med Jesus? "Jag har trolovat eder med Kristus och ingen annan för att kunna ställa fram inför honom en ren jungfru. Men jag fruktar, att såsom satan i sin illfundighet bedrog Eva, så skola till äventyrs också edra sinnen fördärras och dragas ifrån den uppriktiga troheten mot Kristus" (2 Kor 11:2-3).

Varje kristen som i sitt hjärta ger rum för världen och dess väsende, lever i andlig otukt, och varje församling som låter världsligheten tränga in i sin mitt, blir en karikatyr av Kristus och förvandlas successivt till en avläggare av den stora Babylonskökan. Församlingen skall icke bestå av ljumma kristna. Gör hon det vilar Jesu

dom över henne: "Men nu, då du är ljum och varken varm eller kall, skall jag utspy dig ur min mun" (Upp 3:16). En sådan församling äger icke något existensberättigande om hon icke gör bättring och omvänder sig, till vad pris det än må kosta. Vill hon icke göra det återstår endast ett alternativ för den själ, som icke vill stödja skökoväsendet: "Vänd dig bort ifrån sådana." Världens vänskap är Guds ovänskap. Den som lever i ett sådant tillstånd blir ohjälpligt kvar då Jesus kommer.

Det gäller att i tid verkligen se om sin lampa. Finns det olja i både kärle och bekännelse? Bor Anden i din kropps tempel?

Då Jesus kommer hämtas alla de som är redo. Han kommer icke att söka upp någon församlingsföreståndare för att se vilka som är med i matrikeln. Ej heller kommer han att fråga om du har medlemskort, som är utfärdat av någon kyrka. Endast om ditt namn står skrivet i Livets bok kommer du att få vara med, när bruden lyftes från en skräckslagen värld. "Sök Andens olja nu min vän och redo stå för brudgummen!" Herren vill frigöra dig så du kan bli till största möjliga välsignelse och hjälp för sargade själar i denna ångestfyllda tid.

För att beställa:

www.midnattsropet.se/forlaget

forlaget@midnattsropet.se

070 201 60 20

(Frakt tillkommer på samtliga priser)

Böcker av Arne Imsen	Pris
I världen men icke av världen	39 kr
Vedergäll Babylon	39 kr
Elden får inte slockna	99 kr
Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian	20 kr
Tid att vakna	59 kr
Guds rike	39 kr
Fruktad frihet	39 kr
Fortsätt kampen	59 kr
Kärleksfull aga eller kränkande misshandel	20 kr
Rättfärdighet från Gud	59 kr
Bannlyst frihet	39 kr
Från död till liv	39 kr
Böcker av Stig Andreasson	
Katolicismen i Bibelns och historiens ljus	39 kr
Sakramentalismen i sökarljuset	39 kr
Nya trender och gamla stigar	39 kr
Europamisjon gjennom 60 år	39 kr
Övriga författare	
På Ordets grund, av Tage Johansson	59 kr
En stor hemlighet, av Gertrud Johansson	39 kr
Särlaregn (Maranatafolkets sångbok)	150 kr
Ben av hans ben, av F. J. Huegel	50 kr

MIDNATTSROPET FÖRLAG

De svarade JA på kallelsen

Författare: Stefan Dahlberg

Följ med på en spännande tidsresa och möt 24 gudsmän och kvinnor som tjänade Gud på olika områden och platser under arton- och nittonhundratalet. Fattigdom, lidande och förföljelse hindrade inte dem att fullfölja sin kallelse.

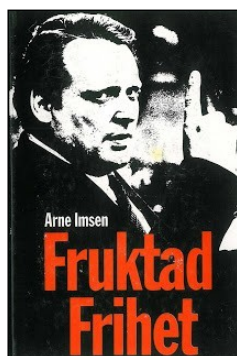
89 kr (e-bok / ljudbok 40 kr)

MARANATA – Du vår Herre kom!

Arne Imsen var genom sin profetiska vision och förkunnelse den som gav maranataväckelsen inriktning och konkretion. Under de sista åren av sitt liv formulerade han i skrift något av maranatabudskapets kärna. I boken **Maranata - Du vår Herre kom!** presenteras de kännetecken som genom alla tider präglat dem som älskar Jesus och hans tillkommelse, en maranataväckelsens principdeklaration.

Jubileumspris: 19 kr

Fruktad Frihet

Arne Imsen skriver från centrum av väckelsen om "preludierna till den tjutande stormvind som dragit fram över landet".

Ur första kapitlet: "Då maranataväckelsen bröt fram för omkring 10 år sedan, hade den sin förhistoria. - - Tyvärr fick denna väckelsevåg ett internt motstånd av sådan omfattning och styrka, att den berövades alla möjligheter att förblivande hejda de uppenbara sekulariseringstendenserna inom pingströrelsen."

Jubileumspris: 19 kr

Midnattsropet 60 år

Var med och stöd
utgivningen av
MIDNATTSROPET
Maranata! - Du vår Herre kom!

Pg 44 10 05 - 6

Swish 123 155 15 71

Radio Maranata!

Stockholm 88 MHz och Örebro 95,3 MHz:
varje dag kl 8, mån & ons kl 18

Göteborg 94,9 MHz: tis kl 21 & lör kl 15

Maranata Podcast www.maranata.se

Det nya normala?

Text: Berno Vidén

“I regeringskansliet finns tunga röster som är övertygade om att corona är det nya normala. Att vaccin inte kommer att vara räddningen.” Citatet är hämtat från Expressen den 21 november i år. Artikeln fortsätter: “Och att all politik de närmaste tio åren kommer vara pandemipolitik. Man kommer nog aldrig låta sina gamla föräldrar passa ens snuviga barn igen, säger en högt uppsatt företrädare för regeringen.”

Så lyder ingressen. Längre fram kan vi läsa:

“... människor kommer nog att dö. År ut och år in. Folk kommer att vänja sig. Risker är att livet vi en gång hade aldrig kommer tillbaka. Det finns då ingen återgång till något normalt. Covid är det nya normala. Om man har ett sådant tidsperspektiv påverkas nästan allt man gör. Utformandet av politiska förslag handlar inte bara om hur stark nedstängning vi ska ha i väntan på vaccinet, utan om vilka politiska konflikter som kommer att präglade covid-livet.”

Jag blev tagen av just det här att covid av regeringsföreträdare anses bli det nya normala. Det är ingenting människor går och hoppas eller väntar på. Vi vill att pandemin ska ta slut. Hur länge ska vi hålla ut? Vad är det som krävs av oss? Vi har isolerats, vi har slutat att umgås, vi har slutat att besöka stora samlingar, vi lever ett liv som är så olikt det vi tidigare har levt, och många lever också med en oerhörd fruktan; en rädsla för att bli smittad. En rädsla för allt det här som nu kommer över oss. Vi ser skrämmande bilder från intensivvårdsavdelningar. Vi får höra skrämmande vittnesmål av sjukvårdspersonal om hur patienter kämpar, hur man kippar efter andan, hur svårt sjuka patienter är kopplade till respiratorn och genomgår alla kval det innebär. Det här är någonting som vi vill att det bara ska gå över. Att det ska ha ett slut. Så möts

vi istället av budskap som säger att det här kommer förmodligen att vara ”det nya normala”.

Vad har vi då att se fram emot? Vad finns det för framtidsperspektiv? Vad finns det för hopp? Vad finns det för ljusning i slutet av den här covid-tunneln som vi nu befinner oss i?

Jag ska inte fortsätta att försöka beskriva en situation som vi alla lever i, och dagligen får nya informationer om genom media, bloggar, inlägg och alla tusentals kommentarer som finns. Den ene tycker så och den andre tycker så, samtidigt som viruset fortsätter att utföra sin mission. Det fortsätter att plåga mänskligheten. Det fortsätter att hålla oss i schack, så att säga. Vad jag vill göra är att visa på hela den här situationen utifrån ett helt annat perspektiv; ett perspektiv som mitt i detta kaos ändå på ett tydligt sätt visar att det som nu sker nu är något som faktiskt är förutsagt.

Jag vill inte påstå att specifikt Covid-19 är förutsagt, men det är däremot den utveckling vi ser på vår jord. Vi har inte bara pandemin, utan också en klimatkris som har uppmärksamats under flera år. Vi har en miljökris och en kris med väpnade konflikter och miljontals människor som befinner sig på flykt. Det finns ett helt scenario av händelser som tillsammans med denna pandemi ger oss en bild av hur tillståndet är på vår planet.

Febrilt arbetas det världen över för att få fram ett vaccin mot Covid-19. Andra stora organisationer och myndigheter talar om hur människors rörlighet och en framtida resebransch ska säkras. International Air Transport Association (IATA) skriver öppet på sin hemsida om att införa ett nytt globalt resepass som en garanti för att alla passagerare världen över ska vara vaccinerade. Vilken enorm kontrollapparat detta för med sig! Utan att dra alltför stora växlar så kan vi konstatera att utvecklingen är apokalyptisk.

De här företeelserna tillsammans kallar bibeln för den yttersta ti-

MIDNATTSROPET

ISSN 1653-5871

Tidningen ägs och ges ut av
Maranataförsamlingen
Ansvarig utgivare: Berno Vidén

info@midnattsropet.se
www.midnattsropet.se

MARANATAFÖRSAMLINGEN

info@maranata.se
www.maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
Box 20134
161 02 Bromma
Telefon: 070 201 60 20

Gåvor till Midnattsropet och litteraturmissionen
förmedlas genom Maranataförsamlingen.

Plusgiro: 44 10 05 - 6
Swish: 123 155 15 71

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.
© MIDNATTSROPET
Kontakta tidningen för tillstånd att använda material.
Omslagsbild: Pixabay.com

den, en tid som är kort och intensiv, innan Jesus ska komma tillbaka. Jesus själv har sagt att han ska komma tillbaka, och när vi läser de olika budskapen om hans andra tillkommelse så tränger Jesu egna ord igenom: Se, jag kommer snart! Om vi då ser på alla dessa händelser som äger rum utifrån ett bibliskt perspektiv, med Jesus i centrum, då får vi mitt i allt elände ändå ett hoppets signal. Det finns ett ljus i slutet av tunneln.

Det finns något annat nytt normalt, och nu ska du läsa väldigt nogga. Alla har vi våra invanda sätt att leva. Vi är olika med skilda intressen. Men så finns det något som bibeln beskriver som en väckarklocka, eller som ett ljus som kommer in i vår tillvaro, ett ljus som hjälper oss när det vi hoppas på och lever för slås sönder. Det står om den urkristna församlingen i Jerusalem, att då de trädde fram och förkunnade evangelium om Jesus, så fick åhörarna ett styng i sina hjärtan. De träffades av Ordet helt enkelt, och det som tidigare var det normala bleknade. Det var inte längre det viktigaste, utan man ställde en fråga till Petrus och de andra apostlarna som stod som ledare för församlingen: Vad ska vi göra? Man ropade ut: hur ska vi bete oss i den här nya situationen? Vi är överbevisade av den helige Ande att vi är syndare, att vi är människor i behov av frälsning, i behov av en räddande hand, i behov av att någon hjälper oss, befriar oss från dessa kval. Vad ska vi göra?

Petrus svarade så här: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn så att era synder bli förlåtna. Då får ni den helige Ande som gåva. Löftet gäller er och era barn och alla dem som är långt borta, alla som Herren vår Gud kallar." Den stund då man öppnar sitt hjärta för Herren Jesus Kristus och låter honom bli Herre i sitt liv, då sker ett under. Då får man del av det nya livet och man får ett nytt normalt tänkesätt. Det nya normala blir att leva för honom, att tjäna honom, och att ha en tryggad framtid; att veta att nu lever jag inte längre för mig själv och mina intressen, utan jag lever för honom och jag lever för att på samma sätt nå fram till människor runt omkring mig med detta hoppets budskap, att de ska få möta Jesus till frälsning.

Är det här lösningen på pandemin? Nej, det menar jag absolut inte. Den har drabbat oss alla. Här behöver vi var och en ta vårt ansvar och följa de restriktioner och rekommendationer som ges ut av myndigheterna. Men ändå, mitt i allt det här så finns det ett budskap från himmelens Gud till varje liten människa. Han vill vara vår herde och hjälpa och leda oss igenom denna pandemi, igenom den situation som världen befinner sig i.

Budskapet som nådde alla de som befann sig i Jerusalem på pingstdagen det år då Jesus led försoningsdöden för oss, är ett enormt er-

bjudande från himmelens Gud. Omvänd dig. Få dina synder förlåtna. Bli en ny människa och ta emot den helige Ande som gåva. Det är ett budskap som ännu idag sträcker sig till hela mänskligheten.

På ett annat ställe i skriften uttrycks Guds vilja så här: "Detta är gott och rätt inför Gud, vår Frälsare, som vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen" (1 Tim 2:4). Det här är Guds önskan. Gud vill verkligen att varje människa ska få uppleva denna försoning med honom, få sin synd förlåten. Hur är det möjligt, och vad är synd? Det är synden som skiljer människan från Gud. Synden plågar människor på så många olika sätt och den är också orsaken till all ondska på jorden. Men det finns ett annat sätt att leva, ett annat nytt normalt. Det är Jesus; att bli mer lik honom. Låt ditt nya normala få vara att sträcka ut din hand till den behövande, att se flyktingen, att hjälpa den nödlidande. Låt det nya normala vara att se din nästa som kanske sitter i ensamhet. Vi kan inte besöka varandra så mycket i dessa dagar, men vi kan ringa, vi kan skriva, vi kan mejla, vi kan chatta, det finns oändligt många sätt att nå fram till människor, att vara en röst från Gud till människorna. Framförallt kan vi bedja. Låt ditt nya normala få vara att uppfyllas av den helige Ande, ställa ditt liv till hans förfogande. Bibeln lär att vi får den helige Ande som en gåva för att få kraft att bli hans vittnen. Låt ditt nya normala få bli Jesus. Det är det absolut bästa som kan hända dig.

När du möter människor som är ängsliga inför allt som drabbar oss på olika sätt, kan du ge en hälsning och en påminnelse om att det finns en som älskar varje människa mer än någon annan och det är Herren Jesus Kristus. Du kan tala om att det finns ett liv som sträcker sig långt utöver det jordiska livet.

När vi tar emot Jesus får vi också ett evigt liv, som aldrig någonsin ska dö. Det är en utopi för många, men dock en sanning, ty det står om Herren Jesus Kristus att han har besegrat döden och all den fruktan som finns i samband med döden, och han ger detta eviga liv till varje människa, en evighet tillsammans med Jesus. När vi då säger att Jesus snart ska komma tillbaka, så är det ett hoppets och ett glädjens budskap. Tänk, när han kommer då ska vi få möta honom ansikte mot ansikte. Ta emot Jesus i ditt liv. Låt honom få uppfylla dig och bli ditt allt, och du kommer att ha ett "nytt normalt" i ditt liv. Inte Covid eller andra plågor som drabbar mänskligheten, vilket är konsekvenser som vi möter på jorden. Men ditt nya normala, det får vara Herren Jesus Kristus. Amen.

*Midnattsropet önskar alla läsare en
vålsignelserik julhelg och ett gott nytt år!*

"Jag har burit er på
örningar och fört
er till mig."

Text: Berno Vidén

"Låt Daniels Gud vara din Gud i bönekammaren och han kommer att vara din Gud i lejongropen." Citatet är av Charles Spurgeon. Budskapet om att gå in sin kammare för att tala med Gud som ser i det fördolda har under rådande pandemi aktualiserats bland många troende. Bönen är ett vapen som Gud gett oss, en framkomlig väg ingen kan ta ifrån oss. Profeten Jesaja skriver: "Han ger den trötta kraft och ökar den maktlöses styrka. Ynglingar kan bli trötta och ge upp, unga män kan falla. Men de som hoppas på Herren får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De springer utan att mattas, de vandrar utan att bli trötta" (Jes 40:29-31).

Lär dig att leva med örnens vingar. Du får en tro som bär igenom allt, även när svårigheter och prövningar vill slå sönder ditt liv. Likt solkvinnan i Uppenbarelseboken får vi vara utrustade med "den stora örnens båda vingar" och erfara att Herren alltid förbereder en väg för sina barn. Örnens vingar är bönens vingar.

Ett stort under i Israels historia var befrielsen från slaveriet i

Egypten. Genom att utföra under efter under manifesterade Gud sin makt över Faraos väldiga rike och tvingade honom till att ödmjuka sig och släppa israeliterna. Efter uttåget befäller Gud Mose att säga till folket: "Ni har själva sett vad jag har gjort med egyptierna och hur jag har burit er på örningar och fört er till mig" (2 Mos 19:4).

Bilden av örnen används ofta som symbolik i bibeln. Örnen utstrålar snabbhet, styrka och makt och har använts som baner för olika stormakter som exempelvis Babylon och Rom. Även i modern tid ser vi hur länder som USA avbildar örnen i emblem över federationen som ett uttryck för styrka och frihet.

Örnen är skarpsynt och kan från flera kilometers höjd spana sitt byte. Job skriver: "Är det på din befallning som örnen stiger högt och bygger sitt näste på höjden? På klippan bor han och vilar, på klippans topp och bergsfäste. Därifrån spanar han efter byte, långt i fjärran spejar hans ögon" (Job 39:30-32).

Kristus är vår klippa. Där får vi vila, leva och röra oss.

Svåra stunder

Skrivet av Adya under fängelsevistelsen, tillägnat maken Ramón, även han fångslad.

*Inför livets svåra stunder, vi borde reflektera,
Lära av var och en utav dem,
och så kunna förändra*

Vår karaktär och svaghet, att kunna stiga upp

Till höjden av livet, där vi borde vandra.

Vi borde inte fly från dessa stunder

*Utan istället lära av dem,
det väsentliga och sanna.*

*Vi vill inte att de ska komma,
inte heller vill vi söka dem,*

Men de är mycket nödvändiga, för vår tillväxt.

Förstånd är nödvändigt, så ock visdom

*Något vi endast kommer att lära
under livets kamp.*

*För dem som älskar Gud
samverkar allt till det bästa*

*Även om det kan vara mycket
hårt och svårt att förstå.*

*Vi borde inte gå under när stormen kommer,
Vi får fortsätta kampen mot vind och vågor.*

Vittnesbörd från fängelset i Guantanamo, Kuba

Ramón Rigal och hans hustru Adya fängslades på grund av att de ville ge sina barn en kristen uppfostran med hjälp av en internetbaserad kristen skola. Ramón ger här sitt vittnesbörd från tiden i fängelset.

"Herren är min hjälpare, jag ska inte vara rädd. Vad kan en människa göra mig?" (Heb 13:6)

Den 16 april 2019 blev jag och min fru anhöllna, jag under morgonen och min fru under eftermiddagen. Nu i efterhand kan vi säga, utan rädsla för att ta miste, att Guds hand hjälpte oss och ledde oss i den här situationen ända från första stund, från det att vi blev anhöllna. Vi erfor djup ångest på grund av separationen mellan oss och barnen, men Gud hade hela tiden kontroll. Vi bad ständigt och ropade till Gud och han tröstade oss med sin ande. Så mycket ångest och smärta, men den helige Ande var där och gav oss tröst.

Den största smärtan vi upplevde var separationen, inte platsen där vi befann oss. Guds nåd beskyddade oss varje stund i fångenskapen från konflikter och vi hade aldrig några problem med någon annan fånge. Man respekterade oss för våra vittnesbörd, och med dessa berättelser fick vi predika Guds ord.

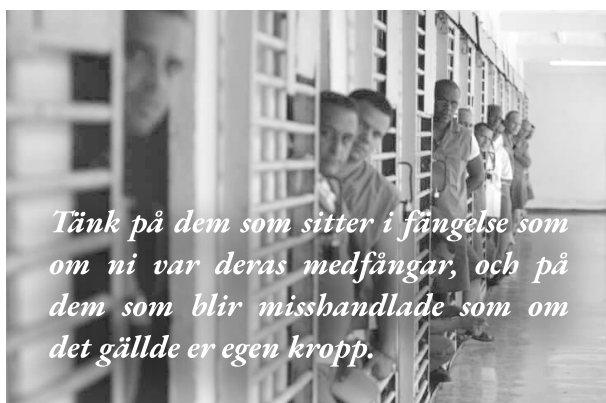
En av de bästa predikningar handlar om uthållighet, om att behålla ett gott vittnesbörd i alla stunder och under alla omständigheter. Aposteln Paulus skrev i brevet till Filipperna: "Låt alla människor se hur vänliga ni är. Herren är nära" (Fil 4:5). Trots alla svårigheter så upplevde vi att vi fann vår oas.

Besöken från familj, barn och från syskon i församlingen, och även besöken från min fru från kvinnofängelset, visade hur Guds hand hjälpte oss och vi lärde oss att ta till vara varje stund i dessa besök för att fylla våra sinnen med fina minnen.

Vi lärde oss att vila i bönen, mer än någonsin tidigare, bönen som vi alltid använt då vi haft problem i familjen och som vi sedan sett Guds svar på. Vi tackar Gud för alla syskon som stöttade oss i bön och som har stöttat min familj ekonomiskt. Vi saknade aldrig något i fängelset. Hjälpen från syskonen var stor och mina barn behövde aldrig sakna något och inte heller mina föräldrar. Inte heller mina svärföräldrar, som tog hand om våra barn under den

här tiden. O, hur stor är hans nåd! Maten som man sände till fängelset räckte långt och jag kunde dela med mig till flera medfångar som själva inte fick besök av sina familjer.

Gud var så god mot oss. Vi fick ständigt ta emot brev från syskon från olika länder, som trots att de inte kände oss tog på sig vår sorg. Syskon här från Kuba skickade också hälsningar och pastorer och syskon från olika församlingar tog till sig vårt fall och bad för oss under sina samlingar. Genom brev fick vi uppmuntran från vår egen församling som ständigt bad för oss (Apg 12:5) och stöttade oss med allt som vi behövde. Allt detta gav oss styrka och hjälpte oss att se att vi inte var ensamma. Vi får än idag brev från syskon från andra länder.

Tänk på dem som sitter i fängelse som om ni var deras medfångar, och på dem som blir misshandlade som om det gällde er egen kropp.

Guds folk är underbart! Vi fick möjligheten att predika då vi var i fängelset, vittna om omvändelsen från synden, om tron och om den kommande domen. Min fru blev vid ett flertal tillfällen använd för att bedja frihet och hälsa över några medfångar och de fick se Guds kraft som frigjorde dem. Vi fick proklamera och förkunna evangeliet och än idag brukar några ringa oss på telefon och be oss att besöka dem när de blir frigivna. Vi vet att evangeliets

frö blev sått på dessa platser.

Syskon, det här är en kort sammanfattning av vår vistelse i fängelset. Det finns mycket mer att berätta om hur Gud verkade genom oss under den här tiden. Tack till er alla som har stöttat oss på olika sätt. Tack till broder Berno för dina och din familjs böner och tack till församlingens böner! Tack också för all hjälp som ni har gett min familj och tack till er som fortfarande frågar efter oss och ber för oss. Jag tackar också Gud för möjligheten att ha fått lära känna Berno.

Hälsningar och kramar till syskonen i Sverige!

Utanför lägret!

Predikan av Arne Imsen från 1962

Midnattsropet fyller 60 år. Genom att lyfta fram tidiga tongivande artiklar publicerade under maranataväckelsens första tid, vill vi påminna om att tidningens mission alltfört är densamma; proklamera Jesu andra tillkommelse i ord och gärning. Här återges en predikan av Arne Imsen som ursprungligen publicerades i MR nr 12-1962 och nr 1-1963.

Det har gått några årtionden sedan fältropet "utanför lägret" ljöd. Men den, som har läst något i väckelselitteraturen, den vet, att detta rop varit mycket aktuellt. Utanför lägret för att bära hans smälek.

Nu skall jag tala något om detta här i dag. Jag skall försöka nämna några av de mest väsentliga tingen i det här sammanhanget. Då det gäller vårt handlande, vårt andliga tillstånd, kallelsen och målsättningen. Då det gäller vad Gud vill och vad han ämnar göra. Då det här fältropet aktualiserades för fyrtio-femtio år sedan, tänkte man kanhända närmast på ett bestämt läger. Man såg det kanhända rent organisatoriskt. Man skulle överge en organisation och ställa sig fri, som man sade. Nu tror jag för egen del, att det finns en oändligt djupare betydelse i det här, en mycket högre målsättning än denna. Du vet, att första gången befallningen att gå ut möter oss på bibelns blad, är i samband med Abrahams kallelse. Då säger Gud till Abraham: "Gå ut från ditt folk, från din faders hus, från din släkt till det land, som jag skall visa dig." Abraham gjorde många skiftande erfarenheter på vandrigen mot det utlovade landet. Du möter åtminstone fyra personer omkring Abraham, som var och en representerar olika andliga tillstånd.

Först var det Tera, hans fader som var en avgudadyrkande man. Han representerar hedendomen. Så var det Lot, som följde med Abraham. Det står om honom, att

han följde med. Han hade ingen egen uppenbarelse, ingen vision. Han följde med Abraham. Han representerar ett annat andligt tillstånd, en religiös ljumhet. Du möter hos Lot det typiska draget för all ljum kristendom. Han var upptagen av de närvarande tingen. Han var mer intresserad av det närvarande än det tillkommande. Han var mer angelägen av att planera för tiden än att ordna för evigheten. Detta drag möter du hos Lot, och Abraham fick skilja sig även ifrån honom.

Så kommer Ismael in i bilden. Om nu Lot är en bild på det ljumma kristna tillståndet, så är Ismael en bild på köttet. Vi kanske kan säga en bild på fariseism, laggärningar och trälldom. Han representerar sådana, som vill vinna frälsning på laggärningarnas och prestationernas väg.

Den fjärde är Isak. Han står som en bild på löftet och gåvorna. Abraham fick kallelse. Han gick ut ifrån hedendomen. Och det vet vi allesammans, att det ropet går igenom hela bibeln. Några årtionden senare kommer Gud till Moses. Då var det Israels folk, som skulle förlossas från Egypten.

Abraham gick ut ifrån Mesopotamien, ut ifrån sin faders hus och Israels folk gick ut ifrån Egyptens trälldom. Där möter du Egypten som en bild på synden och den här världen. Farao står som en typ på satan, motståndaren. Budskapet var så radikalt, att ingenting skulle få lämnas kvar i

Egypten. ”Inte ens en klöv skall vi lämna kvar här utan allt skall vi ha med oss”, sade Moses. Det vill säga en radikal skilsmässa mellan det som hade varit och det som skulle komma.

Gud bjöd dem tre dagar ut i öknen, för att de där skulle bli en högtidsfirande församling där Gud själv skulle uppenbara sig för dem. Där ser du situationen sådan den var för Abraham, sådan den var för Israels folk. De skulle draga ut från synden.

Vi är i världen, älskade vänner, men icke av världen. Gud har inte satt oss att planera och reformera samhället. Gud har inte kallat oss att vara samhällsförbättrare, utan han har kallat oss att vara ljus i mörkret och salt i förruttnelsen. Den uppgiften fyller vi bäst, när vi har bränt broarna bakom oss, när vi har brutit kontakten med det gamla och står helt för Herren. När vi i liv och vandel säger nej till världen och dess inflytanden och säger ja till Gud. Då skall vi finna, att det är två väldiga storheter, som strider med varandra och som aldrig kan förenas. Det är världens ande och Guds Ande. Vi skall inte ha världens ande. Den tillhör icke oss, utan vi skall ha Guds Ande.

Vad är det som tillhör världens ande framför allt? Det är nog så att varje tid har sina särskilda lyten och sina särskilda synder. Och man kan i varje tid möta särskilda karaktäristiska drag, särskilda synder. Jag tror att ett utav de mest starka och farliga inflytanden Guds folk utsattes för är materialismen, mammon. Det är girighet och begärelse efter rikedomar och denna världens goda. Som regel blir det på bekostnad av andliga välsignelser. Jag skall inte tala om det, men jag skall bara konstatera att Gud inte har givit oss världens ande. När den Helige Ande kommer in i vårt väsen blir vi världsfrånvända. Då står vår håg till de himmelska tingen. Vi känner att vi längtar efter att få uppleva mer av himlens härlighet och välsignelser. Vi längtar att få gå ut ifrån synden och världen. Strängt taget är ju inte det här ett så stort problem, för när man har upplevt en radikal frälsning visar det sig i en radikal förändring av livsföringen. Detta följs åt, det är säkert. Det blir en radikal förändring av livsföringen

som helt säkert kommer att sätta sina spår. Bibeln säger nämligen så här – alltså är den uppmaningen även nytestamentlig – att vi skall *gå ut*. ”Ut ifrån din faders hus, från din släkt, ut ifrån Egypten, ut ifrån Faraos, ut ifrån detta land till ett nytt land.” Då kommer du in på ett nytt territorium, trons område. Halleluja! I Andra Korintierbrevet säger Paulus: ”Huru förlika sig Kristus och Beliar, eller vad delaktighet har den som tror med den som icke tror?” Här har du det igen. Här är gränsen dragen. ”Vad delaktighet har den som tror med den som icke tror eller hur låter sig ett Guds tempel förena sig med avgudar. Vi är ju ett den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: Jag skall bo i dem och vandra ibland dem; jag skall vara deras Gud och de skola vara mitt folk. Alltså: Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, säger Herren; kommen icke vid det orent är. Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder; och i skolan vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige.”

Det är en märklig bild i Gamla testamentet. Du vet, att den, som hade rört vid en död var oren. Han blev orenförklarad. Och vi vet, att en reningsprocedur måste följas, innan vederbörande blev förklarad ren. Nu står det i bibeln, att Gud är en Gud för levande. Det står att de levande lova och prisa honom. Det är en död som alltid är farlig för Guds folk. Det är den andliga döden. I det ögonblick som vi har blivit frälsta, har vi övergått från döden till livet. Vi är inte längre trälar under denna tidsålders Gud, utan oket är avkastat. Bojorna har lossnat, och vi har kommit ut i den frihet som tillhör Guds barns härlighet. Prisat vare Gud och Lammet! Vi har övergått ifrån döden till livet, ifrån mörkret till ljuset, ifrån satans makt till Gud. Nu säger bibeln så här: ”Haven ingen delaktighet med dem.” Det är nämligen helt omöjligt för den som har andligt liv, att uppleva gemenskap med den som är död. Du kan ju fullborda bilden själv. Är man andligen död är man för det första helt oförmögen att kunna höra eller se. Och man är helt oförmögen att ta emot impulser. Då är man helt främmande för Guds vilja. Och då är man främmande för alla andliga rikedomar och främmande för Herren Jesus

Kristus, för korset, för den helige Ande och för gåvorna. Då är man främmande för allt detta. Man känner icke till det. Men när livet, det andliga livet har fötts in i vårt väsen, då upplever vi denna härliga gemenskap med de levande. Men besmittelsen är farlig så länge vi existerar här. Detta är svårt att höra för en kultiverad man eller kvinna, en civiliserad person. Man vill vara någonting annat än det man är. Bibeln säger att man är död i synder och överträdelser om man inte har mottagit nåden i Kristus Jesus. Denna besmittelse från världen är fruktansvärd, och vi finner oss helt säkert i farozonen så länge vi är här nere. Men om vi står för Jesus, skall vi bli bevarade. Bibeln vet endast om ett radikalt ställningstagande, ingen kompromiss. Den vet endast om ett radikalt ställningstagande emot synd och värld, *för Kristus* och den tillkommande världen. Det är den frälsning och kristendom, som bibeln talar om. Skall vi ha en nytestamentlig kristendom, får vi göra som de gjorde i förstone. Det blir en helt naturlig sak när Anden faller och Guds kraft uppenbarar sig, att man tar avstånd från synd och värld. Man går ut ifrån synden och världen. När detta är en realitet går man inte tillbaka dit utan man fortsätter vandringen framåt.

Även i andra sammanhang i bibeln möter oss ropet: gå ut. Jag tänker på budskapet, som nådde de fångna i Babylon. Det fångna Israel i babylonisk träldom nåddes av detta rop. När budet, att de skulle gå ifrån Babylon och vända sig mot Jerusalem, nådde dem, uppväckte Gud Kores ande. Det är märkligt att se på vad sätt det skedde. Det fanns en man som hade varit med under hela den sjuttioåriga fångenskapen. Som ung kom han ner till Babylon, kom in i hovet och blev så småningom en utav detta världsrikes regenter. Det var Daniel. Han kom i nöd, ty han upptäckte ett ord hos profeten Jeremia, där det stod att fångenskapen var bestämd till en viss tid. När Daniel fick se löftesordet började han bedja och fasta. Då bekände han sina och sitt folks synder. Han förstod att snart är tiden inne. Den äldre Daniel var omkring nittio år gammal då. Han hade stått för Gud under hela sitt liv. Han hade aldrig

kompromissat i vilken ställning han än var. Han hade aldrig beblandat sig utan hela tiden stått för Gud. Han åt inte vid konungens bord utav hans rätter, utan han hade sin särskilda diet, halleluja!

Vill man stå för Gud, då får man äta från ett annat bord. Man får livnära sig av en annan föda, en annan näring. Det är på det sättet. Och det visade sig sedan att Daniel och de andra bröderna, Sadrak, Mesak och Abednego såg finare ut än alla de övriga. De såg bättre ut och hade fått större visdom. Tror du att detta är sanning? Jag tror precis som det står. Det är klart att när Gud gör någonting, så gör han det bättre än det världen har att bjuda på.

Daniel började bedja till Gud. Han längtade tillbaka till Jerusalem. Han hade inte gett upp hoppet och så fick han se löftet hos Jeremia. Då började han bedja. Så bad och fastade han. Det blev en väldigt fasta med mycken nöd och kamp, men Gud uppenbarade sig till sist för Daniel. Jag tror, att det var det som var orsaken till att Gud uppväckte Kores ande. Det var helt enkelt Daniels förböner. Han bad för sitt folk. Då vände sig Kores i sin edikt och utlovade frihet för israeliterna. Och när dagen kom, då friheten proklamerades, tog de ned harporna som länge hängt i pilträden och sjöng och spelade på nytt Sions sånger. Det hade de inte kunnat göra i träl-domstillståndet. Då hängde harporna i pilträden. Då var det ingen sång. Fångvaktarna begärde att de skulle sjunga, men de kunde icke sjunga. Det går inte att sjunga när man lever i träl-dom. Det går inte att sjunga när man lever i andlig fångenskap, aldrig. Hur skulle man kunna sjunga Sions sånger i främmande land? Man är ju bortförd och ockuperad. Det finns inga möjligheter. Vad är orsaken till att lovsången tystnat? Vet ni vad det är? Jo, det är träl-domsocket. Man är andligt talat bortförd i fångenskap. Och vad är det för fångenskap? Det är den religiösa fångenskapen, den babyloniska träl-domen. När upphör den? Jo, när man har fått syn på löftet. När man ser att det för snart tvåtusen år sedan utlovades frihet för Guds folk! Ära vare Gud och Lammet! Det är inte meningen att jag skall sitta här i träl-dom och gråta och jämra mig, utan meningen är att jag

skall sjunga Sions sånger i Israels land, alltså i löfteslandet. Det är icke Kores ande som Gud har uppväckt. Det är icke Kores som har givit oss fullmakt att återvända, då skulle vi aldrig ha kunnat återvända. Israel var en geografiskt begränsad enhet och även en politiskt begränsad enhet och man hade vissa element av den judiska religionen kvar, även om man var i fångenskap.

Men i vår tid är det inte Kores ande, som Gud har uppväckt. Han sände sin egen älskade son Jesus Kristus till oss. Och på hans eget ord har vi fullmakt att återvända, halleluja! Vad då till? Till den frihet som tillhör Guds barns härlighet. Vad är det som gör, att man i vår tid har så svårt att förstå lovsången? Det begriper du väl själv, vad det beror på. Man är träl, man är inte frigjord. Nu sitter du här och känner att du inte är fri. Du är en träl under olika främmande makter. Det kan vara många ting som binder. Min älskade vän, låt mig säga dig, att friheten är proklamerad. Den tillhör dig. Därför kan du inta din plats. Gå in i löfteslandets härlighet, tag emot välsignelserna! Tag ut av dina rättigheter! Tag ut av den arvslott som tillhör dig för Jesu skull! Ära vare Gud och Lammet!

Uppmaningen att gå ut, den kommer alltså igen. Så som Gud sade till Israels barn att tåga ut ur Egypten, säger han nu till oss att gå ut ifrån denna världens Babylon. Även den uppmaningen är nytestamentlig.

Jag har hört så mycket om splittring på sista tiden. Och det är splittring. Men ni skall komma ihåg, att det finns en splittring som är fullständigt bibelenlig. Eller vad skall vi säga om sådana uttryck som denna: "Vänd dig bort ifrån sådana." Från vilka? Från de som har gudaktighetens sken, men förneka dess kraft.

Det finns andra ord, som säger oss samma sak. Det är inte svårt att plocka fram dem. Vi kunde gå till Romarbrevet 16, Titus 3:10 eller 2 Timoteusbrevet 3. Vi kan läsa i Johannes Uppenbarelse och i Johannes brev, så skall det uppenbaras för oss att det finns någonting i Guds ord som bjuder oss att ta ställning för Jesus Kristus.

Men när kommer uppmaningen att gå ut utanför lägret? Vem gäller det och till vem gavs denna uppmaning? Den gavs till troende judar. Det var säkerligen sådana som var väl hemmastadda i bibeln. De kände till en hel del av Gamla testamentet, och det var judar som uppehöll gemenskapen med synagogan. Man var med i den gammaltestamentliga gudstjänstformen. Det fanns till och med sådana som ville återvända vill det gamla. När vi idag säger: "Låtom oss icke övergiva vår församlingsgemenskap såsom somliga hava för sed", så förvänder vi orden, ty det står inte så i grundtexten. Där står det: "*Låtom oss icke övergiva vårt församlande till Jesus.*" Församlingsgemenskap utan Jesus finnes icke. När vi samlas omkring honom, då blir det församlingsgemenskap, halleluja!

Det är varken organisationen eller kyrkan som gör församlingsgemenskapen. Det är icke traditionen eller någonting annat som gör församlingsgemenskap. Församlandet till Jesus är det enda som är församlingsgemenskap. Detta är verklig församlingsgemenskap. Alltså, gå ut utanför lägret. Det är en uppmaning till Guds folk att handla.

I Uppenbarelsebokens sista kapitel kommer uppmaningen igen: "Gån ut ifrån henne I mitt folk. Gören eder icke delaktiga i hennes synder." Där möter du Babylon igen. Denna uppmaning gäller i första hand det folk, som är kvar på jorden under Antikrists tid. Det är alltså icke bruden det gäller, utan dels Israel och dels de som är kvar på jorden och som på grund av sitt ställningstagande för Jesus får ge sina liv för sin tro. De blir martyrer. Det är till dessa som uppmaningen "gån ut ifrån henne" riktas, där den står skriven i Uppenbarelseboken.

Nu har vi strängt taget gått igenom hela bibeln ifrån Första Mosebok till Uppenbarelseboken. Vi kan knyta samman de här uppmaningarna och finna att i samma tid har samma uppmaning mött Guds folk. Gån ut ifrån det som är ett hinder. Avskiljen eder för min räkning. I dag möter vi precis samma uppmaning. Denna uppmaning har ljudit i gången tid och den kommer att ljuda i ändens tid. Den ljuder i dag.

Bibeln säger oss att i midnattstiden ljöd där ett anskri: "Gån ut!" Vi kan ju icke ta bort betydelsen av detta. Varför skall vi gå ut? "Gån ut och möten brudgummen." Där har du det. Om vi nu knyter samman det med Hebreerbrevet 13, där det står: "Gån ut till honom." Det står inte att vi skall *gå ut för att ordna en ny rörelse eller bilda nya församlingar*. Vi skall icke bilda nya organisationer. Nej, vi skall gå ut till honom.

Där är motiveringen. Men nu tycker du, att det här blir inkonsekvent. Långt därför, det är konsekvent. Gån ut! Vet ni hur det är när Gud kommer? Han kommer inte kollektivt. Han kommer till den enskilde och väcker upp honom eller henne. Jag tror inte ett ögonblick på en väckelse som har den karaktären, att man fattar beslut om att så skall vi göra. Jag tror icke att vi kan besluta, att nu skall vi ha väckelse här framöver. Jag tror inte heller att någon kan säga, att vad som nu behövs är väckelse i de gamla friförsamlingarna.

Det kan ingen säga, för vad som behövs, det vet Gud allena. Gud låter sig aldrig fastslås inom gränser som bibeln icke känner till. Detta skall vi göra klart för oss. *Den enda gräns som bibeln känner till är gränsen mellan Guds folk och världen*. Dessa barriärer som sedan byggs upp mellan de heliga, det är *mänskliga konstruktioner och tillägg*.

Dessa mänskliga konstruktioner har ingen biblisk hemorts rätt. Men nu hör vi uppmaningen att gå ut. Då kommer Gud till *den enskilde* och väcker upp honom. Då börjar kampen, striden och nöden.

Om man icke haft detta klart för sig förut så får man göra samma upplevelse som Abraham, när han skall slita sig ifrån Lot eller när han skall skiljas ifrån Ismael. Då var det strid hemma hos Abraham. Den stod mellan Sara och Hagar. Sara sade: Han skall inte ärva tillsammans med min son.

Det fanns inga möjligheter för dem att trivas under samma tak. Det gick till en liten tid medan de var barn. Men så blev Isak medveten om sina rättigheter.

Vem är det som skall ärva Guds rike? Jo, det är löftesarvingarna, den fria hustrun

söner, halleluja! Vem är den fria hustrun då? Jo det är hon som kommer ned där ovanifrån, Jerusalem, det nya Jerusalem. Hon är vår moder! Vi skall alltså ärva himmelriket.

Hur vet vi det! Jo, det är nu som det var förr, att den som var född efter köttet följde den som var född efter löftet. Där har du det. Det är inte svårt att förstå. Så uppstod striden och som en följd därav blev det skilsmässa. Paulus säger ju att det är likadant nu. Det hävdar han med bestämdhet.

Och var i vårt land finns den kristendom som möter förföljelse? Har ni sett den? Jag har inte mött någon kristendom här i landet som möter förföljelse, så som de kristna gjorde förr i tiden. Den son som var född efter köttet följde den som var född efter Anden. Så är det även nu.

Att gå utanför lägret innebär inte i första hand att vi överger en organisation, även om det brukar betyda det också. Det betyder inte i första hand att jag begär *utträde* ur en organisation. Det betyder att jag försöker *förverkliga Guds plan*. Det är helt enkelt en kallelsefråga. Gud kallar den enskilde.

Varje kristen skall dömas efter frihetens lag. Därmed har bibeln givit tillkänna, att vi var och en är personligt ansvariga för våra handlingar. Om Gud kommer och säger att du skall bryta kontakterna med de nominella och formella, om de redan är andligen brutna, då är det en kallelsefråga. Då är det fråga om lydnad att följa honom.

Du skall inte tro att du kan gå ifrån en organisation och tänka att nu skall jag gå utanför lägret och gå med i Maranata. *Då har du en mycket ytlig syn på det*. Det är inte att gå utanför lägret.

Att gå utanför lägret, det är att gå ut till *Honom*! Då blir det med dig, som det var med den blindfödde mannen när han blev helad av Jesus; han blev utkastad ur synagogan. Men där utanför mötte han Jesus, halleluja!

Det står så. Du måste förstå att om vi bär på elakhetens och onskans surdeg, så hjälper det inte vart vi går. Vi kommer aldrig

att möta Honom. Vi är kallade att vara en högtidsfirande församling. Vi skall fira högtid, men inte med elakhetens och onskans surdeg utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.

Vad är det du skall göra där utanför lägret? Där får du uppleva att ömma trådar klipps av. Frågan är: vad är det som bygger upp din tro? Vad är det för fundament din tro vilar på? Är det tradition? Är det ett arv från far och mor? Har du mött honom, Jesus? Det är detta som är frågan: Har du mött Jesus? Har du gått utanför lägret för att stå med honom?

För det står kvar, det som Jesus sade: *Den som älskar far eller mor, syster eller bror mer än mig, han är mig icke värdig*. Den som icke tager sitt kors på sig och följer mig kan icke vara min lärjunge.

Här är det frågan om vi har mött Jesus. Och har vi inte mött honom, då får vi göra som bibeln säger; vi får gå ut för att möta honom.

Var finns han någonstans? Utanför stadsporten. Den bild som bibeln använder är ju alldeles fantastisk. Den använder bilden av Jesus. Den säger att där utanför stadsporten, där led han. På samma sätt som syndofferskropparna brändes upp utanför lägret, så led han döden utanför stadsporten.

Och nu säger oss Ordet att vi skall gå utanför lägret och bära hans smälek. Vad innebär det egentligen? Jag skulle önska att du tog med dig det här hem. Tänk på vad du har i ditt väsen. Tänk på vilket inflytande du står under och utövar. Vad innebär det att gå utanför lägret och varför skall vi göra det? Jo, därför att det finns en bas i vårt väsen. Vi bär på dessa fruktansvärda anknytningar som tillhör det adamtiska släktet.

Kan jag inte vara kvar där och ändå leva för Jesus och verka för honom? Behöver jag vara så radikal? Kan jag inte ha en mera tolerant syn på de här tingen? Och så tänker vi att det går nog bra. Men när vi skall leva vårt kristna liv, upptäcker vi att det inte går. Därför att det finns en kraft i vårt väsen som världens ande appellerar till.

När dessa krafter sätts i rörelse övervinner

de vår moraliska styrka, vår intelligens och vår fysiska styrka och vi blir ett offer för både det ena och det andra. Hur skall vi komma tillrätta med detta? Jo, bibeln säger: Gå utanför lägret, bär hans smälek.

Det står också: På samma sätt som detta offer brändes upp därutanför lägret, så led han utanför stadsporten. Vi skall gå ut för att bära hans smälek. *Alltså skall allt kött brinna upp i smäleken eld utanför lägret.* Där möter du *korset*, min älskade vän. Där är det inte frågan om, vad han har gjort för dig, utan där är det frågan om att du skall följa honom in i döden och dö med honom bort ifrån det närvarande, bort ifrån lägret, bort ifrån synden. Du får gå utanför lägret för att korsfästas med honom. Där möter du *bespottelse*, där möter du *hån*, där möter du *slag och elakhet*.

Men det är den övervinnande kristendomen som är utanför lägret, min älskade vän.

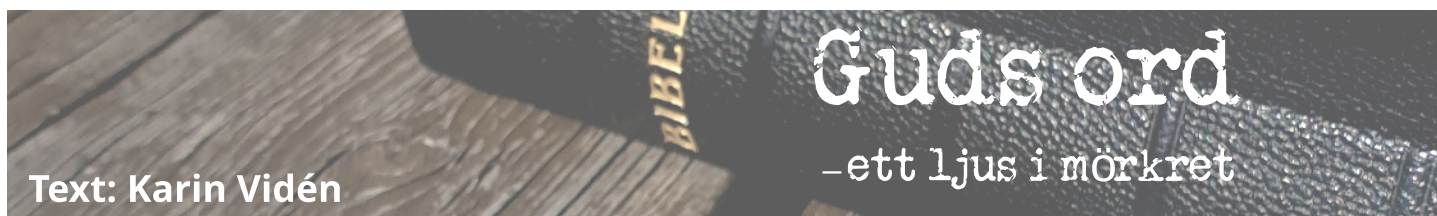
Skall du uppleva Gud, så måste du gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek. I detta sammanhang står det också så underbart om att där offerar man lovs offer, en frukt ifrån läppar som lovar Gud.

Är detta möjligt? Ja, mitt i lidandet fröjdar man sig i honom. Mitt i smälekselden gläder man sig över delaktigheten i honom. När man är ensam med Jesus blir lovsången ren och klar. Prisat vare Gud och Lammet! Låt Jesus få ta hand om dig min älskade vän.

Skall du följa honom nu? Dina vänner kommer att *varna och förebrå dig*. De

kommer både ifrån det ena och andra sammanhanget för att visa dig en lättare väg. Men för Guds folk finns det ingen lättare väg. Här är vägen, vandra på den och du skall möta Honom. Där utanför lägret möter du de behövande. Där finner du de spetälska, de orena och de blinda. Den blinde tiggaren satt utanför stadsporten. Du möter där alla de behövande och eländiga. Men det står att han led utanför lägret för att han skulle helga folket. Och han helgar i dag sitt folk, prisat vare Lammet. Han upprättar sitt folk, som han fordon gjorde. Du, min behövande vän, du behöver gå ut till honom. Låt döden gå över dig och du skall få uppleva hans härlighet!

MARANATA!

Människans tillsynes eviga strävan är att förstå Gud; och inte endast att förstå, fastmer att *bli* som Gud, ja, att överträffa. Då Guds första ord uttalades var det av sådan karaktär och innehåll att det senare omöjligt kunde placeras in under människans vilja och begreppsuppfattning. "Varde ljus!" Det var av Gud uttalade ord som visade sig vara skapande och mirakelgörande, då det genast "blev ljus". Av ingenting skapades grundförutsättningen för allt fortsatt liv då ett ord uttalades av Guds mun. Det är detta samma Guds ord som fortfarande är skapande och revolutionerande i människans liv då det ges tillträde och tas emot. Nyskapande med nytt liv som resultat; inte renovering av gamla skrymslen och vår, fastmer en ny födelse.

Skapelseverket omfattar allt omkring oss och i oss. Gud sade och ett universum blev till så som han ville ha det; ett fungerande och välsmort "maskineri" utan vare sig idag historiskt eller framtida inomvärldsligt eller vetenskapligt motstycke. Han fortfor att skapa, såg att det hela var gott och skapade människan till sin egen avbild att vårda denna sin skapelse.

Upptäckarglädje, vetgirighet och nyfikenheten hos människan har ökat hennes kunskap om sin omvärld, och hon vill väldigt gärna vara gud i den bemärkelsen att ha full kontroll, inte bara över hans skapande gärning, utan också över honom. Men inför att han är Gud och kan skapa genom ett ord från sin egen mun står sig människan fullständigt slätt, och hon måste överbrygga detta bråddjupa dilemma utifrån den kunskap hon lyckats inhämta och gett egna beteckningar och benämningar inom tallinjen noll till nio – och skapar istället en egen begreppsvärld som en förklaringsmodell av Universum och livets uppkomst. Och inte nog med det, hon tar åt sig äran och kallar detta sitt eget skapade för vetenskap; en så kallad "vetenskaplig grund" som kräver sitt fullständiga och odiskutabla bifall av oss alla!

Det Gud skapat är hans eget verk, det tillhör honom. Inom filosofin inser man sin litenhet inför dessa människans ansatser att katalogisera och strukturera, och även inom vetenskapen inser man sin otillräcklighet trots angivande av årsmiljarder och nanometrar som mätinstrument: "Universum är ett oför-

ståeligt fenomen, och därför är fysikernas och astronomernas beskrivning av universums sammansättning och struktur en för- enklad bild av verkligheten" (illvet.se).

Verkligheten! Den finns enligt Guds Ord i Kristus. Han är Ordet som blev kött och som tog sin boning mitt ibland oss. Denne Jesus är Guds förkroppsligade "förklaringsmodell" till människan vari hon kan se och förstå sin historia, sin samtid och sin framtid i ett evighetsperspektiv, dock inte endast hypotetiskt och pragmatiskt som vetenskap och religiositet gör gällande, fastmer genom tron sant och fullständigt. Gud Skaparen steg in i släktet för att ge frälsning och evigt liv – och som sagt, där står sig vetenskapen trots sina försök till härfina beräkningar slätt; inför honom som har räknat allas våra huvudhår.

Han kom inte för att enbart en gång om året beses som ett lindat nyfött barn i en krubba; han kom som evig Frälsare! "Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram." Det är Jesus!

NEW AGE

I BIBELNS LJUS

DEL 3

I vår tid lever vi under inflytande av New Age-rörelsen och dess filosofi och tankar. Vilka är dessa tankar? Jo, vi ska ta bort all kristendom i skolorna. Vi ska se till att splittra barn och föräldrar, skapa avstånd mellan barnen och deras föräldrar. Man strävar efter att slå sönder äktenskapet som samlevnadsform.

Undervisning av Märta Berg Strömmare

Vad säger då Bibeln om New Age? Det är klart att det är en konstigt fråga för många, för de har inte sett sammanhanget. Jag vill i alla fall utgå ifrån Guds ord, när det gäller att spåra denna andemakt, som tog sin plats i mänskligheten en gång i Edens lustgård. Andemakten som är mot Gud.

Vi läser i Hesekiel 8:5-17:

Han sade till mig: "Du människobarn, lyft nu upp dina ögon mot norr." När jag lyfte mina ögon mot norr, fick jag vid själva ingången norr om altarporten se den avgudabild, som hade väckt Guds vrede. Han sade till mig: "Du människobarn, ser du vad de gör? Det är mycket vidriga ting som Israels hus här bedriver så att jag måste lämna min helgedom. Men du skall få se mer och än värre vidrigheter."

Sedan förde han mig till förgårdens ingång, och där fick jag se ett hål i väggen. Han sade till mig: "Du

människobarn, bryt igenom väggen." Då bröt jag igenom den och fick nu se en dörr. Han sade till mig: "Gå in och se vilka onda vidrigheter de bedriver här." När jag kom in, fick jag se alla slags bilder av vidriga kräldjur och fyrfotadjur, liksom Israels folks alla avgudar, inristade runt omkring på väggarna. Framför dem stod sjuttio av de äldste i Israel, och Jaasanja, Safans son, stod mitt ibland dem. Var och en av dem hade sitt rökelsekar i handen, och ljuvlig doft steg upp från rökelsemolnet.

Han sade till mig: "Du människobarn, ser du vad de äldste i Israel sysslar med i mörkret, var och en i sin avgudakammare?"

De säger: Herren ser oss inte, Herren har övergett landet." Sedan sade han till mig: "Du skall få se än värre vidrigheter som de bedriver." Och han förde mig fram mot ingången till norra porten på Herrens hus, och se, kvinnor satt där och begrät Tammus

(den babyloniska vegetationsguden; förf. anm.). Han sade till mig: "Ser du detta, du människobarn? Men du skall få se ännu vidrigare avgudadyrkan än detta."

Så förde han mig till den inre förgården till Herrens hus. Och där, vid ingången till Herrens tempel, mellan förhuset och altaret, stod omkring tjugofem män. De vände ryggen åt Herrens tempel och ansiktet åt öster och tillbad solen i öster. Han sade till mig, "Ser du detta du människobarn? Är det inte nog för Juda hus att bedriva de vidrigheter de bedrivit här, eftersom de också har fyllt landet med våld och ännu mer väckt min vrede?"

Vad är det som väcker Guds vrede?

Det tycker jag är en fråga som vi borde ta itu med, eftersom vi lever i en postmodernistisk tid, då allt är rätt och att varje människa själv ska avgöra vad som är rätt eller fel. Så måste vi ändå stanna upp

inför det allvarliga faktum att Gud har vrede. Vad är det då som väcker Guds vrede?

Jo, det är att man byter ut Herren Gud. Man bryter mot det första budordet "du ska inga andra gudar ha jämte mig".

Varför är detta första bud så viktigt? Därför att Gud är skaparen. Det är han som har skapat allt, det är han som vet hur alltsammans fungerar. Han har alltså kunskapen om sitt eget verk.

Men han har också kärlek till sitt skapade verk, inte minst till människan som han gjorde till sin avbild.

Men varför måste vi agera? Varför kan vi inte bara segla vår väg genom livets farvatten och se till att vi kommer i hamn?

Varför måste vi agera?

I Andra Korintierbrevet 5:11 läser vi:

Då vi alltså vet vad det är att frukta Herren, försöker vi vinna människor.

Längre fram i verserna 19-20 står det:

Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord. Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar genom oss. Vi ber å Kristi vägnar: låt försona er med Gud!

Det är anledningen till att vi agerar. Det handlar om ett slaveri, som tar ut sin rätt på människor. I Jesaja 2 kan vi läsa om hur detta avgudaväsande bryter ner människor. Jag skulle vilja uppmärksamma den saken, därför att vi ibland kan tycka att livet är orättvist, människor drabbas av svårigheter och det ser ut som om människor inte får riktig plats i tillvaron:

Du har förskjutit ditt folk, Jakobs hus, därför att de är fulla av Österlandets tänkande, de är spåmän som filisteerna. De ingår förbund med främmande folk. Deras land är fullt av silver och guld, oräkneliga är deras skatter. Deras land är fullt av hästar, oräkneliga är deras vagnar. Deras land är fullt av avgudar, och de tillber sina händers verk, det som

deras fingrar har gjort. Därför blir människorna nerböjda (Jes 2:6-9).

Att bli fördriven, förskjuten och förlorad beror inte på en kärlekslös Gud. Det beror på att Gud vakar över sitt verk, att han älskar människorna, och att han "sätter ned foten", när det behövs. När han ser att det kommer in krafter som vill ödelägga och förstöra. Redan i Första Mosebokens kapitel tio och elva kan vi läsa om sådant.

Där finner vi Nimrod, en sonson till Noa, som var den förste att bygga en stad. Intentionen med detta bygge är exakt densamma som den Lucifer hade en gång i himlarnas rike. Låt oss stiga upp till Gud! Det är konkurrensen om gudatronen, konkurrensen om herradömet. Det är det som tar sin

New Age är en uråldrig företeelse som går att spåra genom mänsklighetens historia.

uttryckliga skepnad där på Sinars slätt, där Nimrod bygger och där han också skapar ett avgudaväsen i vilket han själv får namnet Baruk och kommer att tillbedjas. Men då stiger Gud ner, lägger sin hand på byggnadsverket och slår sönder alltsammans. Ohyggligt kärlekslöst kan du tänka. När de hade strävat, byggt och arbetat i sitt anletes svett och så kommer Gud och förstör alltihop! Han gör det av kärlek, därför att han visste vilken rot det var som var på väg att ta sig upp och ta makt över människorna.

Följande bibelord är viktiga att få med, för att det ska bli tydligt att New Age inte är en modern företeelse. Den är uråldrig, och den går att spåra genom mänsklighetens hela historia.

Det är viktigt att vi får klart för oss det, så att vi inte ont anande går på ett blindspår:

I Hoseas nionde regeringsår intog kungen i Assyrien Samaria och förde bort Israel till Assyrien och lät dem bo i Hala och vid floden Habor i Gozan

och i Mediens städer. Detta skedde på grund av att Israels barn hade syndat mot Herren, sin Gud, som hade fört dem upp ur Egyptens land undan faraos, den egyptiske kungens hand. De hade tillbett andra gudar och levtefter sederna hos de folk som Herren hade fördrivit för Israels barn. [...] De hade tjänat eländiga avgudar, fastän Herren hade sagt "ni ska inte göra så" (2 Kon 17:6-12).

Kontentan av detta blev att varje folk gjorde sig sin egen gud, som ställdes upp till offerhöjder som samariterna hade byggt. Varje folk för sig i de städer där de bodde. Men de fruktade också Herren. De gjorde män ur sin egen krets till offerhöjdspräster. Och se, dessa offrade åt dem i offerhöjdshusen. De fruktade visserligen Herren, men de tjänade dessutom sina egna gudar på samma sätt som det folk de kom ifrån.

Det kan ju inte beskrivas tydligare om *man vill ha* definitionen på New Age.

Vad har detta då att betyda i vår tid? På vilket sätt har detta gjort intrång i vår kristenhet, i våra församlingar, kanske också i vårt eget tänkande?

Jag vill presentera något som heter JDS-läran.

Doktor Quimby, E.W. Kenyon samt Kenneth Hagin har tagit plats i vår moderna kristna historia, inte minst genom Ulf Ekman som gick i lära hos den senare. JDS-läran vill jag ägna någon minut åt. Den förkunnades i Livets Ord. Så småningom ville man, efter upprepad kritik ta avstånd från den. Även Ulf Ekman tog halvhjärtat avstånd, men den lever ändå kvar i väldigt mycket av den moderna trosrörelsen.

Vad innebär den? Jo, den hävdar att världens synd inte blev lagd på Jesus. Satan segrade på korset och tog Jesu ande till helvetet, där han fick anta Adams och Satans natur!! Inget offer frambars. Inget blod för rening. Men Jesus blev dock till slut uppväckt av Gud, därför att Gud uppväcker den han vill, och - varje kristen är en Gud.

Sedan ska vi se på en nutida förförare. En kvinna vid namn Katarina Halldorf. Hon

har blivit utsedd apostel enligt Bill Johnsons teologi. Hon har gått på Bethel Church, någonting man också kan hålla ögonen öppna för. Därifrån går väldigt många tentakler in i vår kristna förkunnelse. Hon är förklarad teolog, bibellärare, profet. Hon driver sin egen profetskola, satsar på att få de unga i sitt grepp, inte minst genom internet, där hon skapar olika grupper. I en del får man komma in i hur som helst, andra är porten trång till. Några kostar mycket pengar, men en parentes är, att vill man vända sig till Katarina Halldorf för förbön kostar det 300 kronor.

Det finns andra nutida förförare. Kenneth Copeland är en som kör i framgångslärans hjulspår där borta i USA, en känd popsångare som blev känd TV-evangelist. Han är också känd författare med en materiellt lyckosam resa, äger privata jetplan, något han menar sig måste ha, för att när han åker ut på sina predikoresor ”kan han inte gå in i ett långt rör med demoner”. Han erbjuder hälsa genom att du vidrör TV-skärmen där han uppträder. Numera framkallar han någonting som han kallar för ”Guds vind” som ska blåsa bort Corona! H Kenneth Copeland befaller Satan att knäböja och så blåser han på honom. Vill du bli alldeles utom risk för Corona ska du betala ganska många stora pengar till denne Kenneth Copeland; en nutida förförare.

Jag vill nämna en förförare som levde mellan 1909 och 1965. Hans namn var William Branham. Han var en modalistisk pingstpastor i USA. Modalismen har lite olika syn på treenigheten, men det fungerade bra för honom. Han startade helanderörelsen och utvecklade en helt ny lära, rena rama ockultismen. Syndafallet till exempel bestod i att ormen förförde Eva sexuellt i lustgården. Bland annat Branham hade väldigt många änglar till sin tjänst. Redan som mycket ung menade han att det kom en ängel som gick vid hans sida och ledde honom den väg han skulle gå. Han fick detta med helbrägdagörandet lagt på sitt hjärta och vi vet att det fanns ett visst samröre med Oral Roberts som är ett känt namn inom helandeförkunnelsen.

William Branham reste över hela världen, bland annat här i Norden och gjorde succé. Han fick uppenbarelser om vad människor led av, och det sägs att han kunde ta med sin vänstra hand på en människa och genom vibrationer känna precis vad denna led utav. Och det sägs att människor blev helade. Han var i Filadelfia i Stockholm och Lewi Pethrus lovordade honom. Han sa att ingenting hade någon gång varit så underbart i hans församling som den kraft, som var utgjuten när William Branham var där och gjorde sina under.

Det är lätt att bli förledd. Senare fick Lewi Pethrus göra avbön angående detta, när det visade sig att Branham var en mycket farlig man med en mycket farlig lära.

Om du har hört talas om människor som har fått tänderna helade med guldplomber, eller om människor som har fått den helige Ande i form av gulddamm, så är det faktiskt William Branham som är pappa till detta. Latter Rain-rörelsens ursprung kommer delvis från William Branham. Han profeterade också om att 1977 skulle alla vara införlivade i den katolska kyrkan. Som sagt hade han en ängel som gick vid hans sida, och han ”vidarebefordrade” denna ängel som via Paul Cain kom in i Vineyard-rörelsen och som via John Wimber överfördes till Torontoväckelsen. Kännetecken var utbrott av skrott, berusning, konvulsioner och spasmer. Det var också frågan om den astrala projektionen där man lämnade kroppen och åkte till himlen och fick veta saker innan man vände tillbaka till jorden igen. William Branham fördelade sin kraft till hundratals medarbetare inför sin död. Prydnad på hans grav är samma prydnad som Hillsong har på sitt skivomslag, nämligen frimurarordens pyramid.

Varför tar jag upp detta? Jo, därför att det leder oss direkt till Uppenbarelseboken 17, där vi får möta Babylon, den stora skökan. Det är densamma ande mot Kristus, som har verkat i allt detta. Österländska influenser i vårt samhälle och våra församlingar.

“Låt barnen komma till Jesus.”

Jesus säger det väldigt tydligt själv, och vi

läser i Markus 10:13:

Man bar fram små barn till Jesus för att han skulle röra vid dem. Men lärjungarna visade bort dem. När Jesus såg det blev han upprörd och sade till dem: ”Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty Guds rike tillhör sådana. Sannerligen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in.” Och han tog upp dem i famnen och lade händerna på dem.

Vi läser också ifrån Lukas 18:15:

Man bar också fram spädbarn till Jesus för att han skulle röra vid dem. När lärjungarna såg det, visade de bort dem. Men Jesus kallade dem till sig och sade: ”Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, ty Guds rike tillhör sådana. Sannerligen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig ditin.”

När det handlar om vilken grund vi tillhandahåller de barn som vi har fått ynnesten att se växa upp omkring oss, så är det allvarigare än någonsin att vi får klart för oss vikten av att slå vakt om barnen! Att inte leda dem in i föreställningar och fantasivärldar som tar överhanden och skapar svårigheter för barnen i deras olika situationer.

Det är New Age som är vårt ämne och vi måste konstatera att i detta land som ansetts vara ett kristet land, där kristendomen har varit en kärnpunkt för det uppväxande släktet, där har man fått lära sig värdegrunderna i tio Guds bud och värdet i den proklamation som Jesus själv står för när han säger ”hindra dem inte”!

I vår tid lever vi under inflytande av New Age-rörelsen och dess filosofi och tankar. Vilka är dessa tankar? Jo, vi ska ta bort all kristendom i skolorna. Vi ska se till att splittra barn och föräldrar, skapa avstånd mellan barnen och deras föräldrar. Man strävar efter att slå sönder äktenskapet som samlevnadsform. Man ivrar för att utplåna könsbestämmelser. Det är inte han eller hon. Det är möjligen hen i fortsättningen. Man har börjat ivrigt med

detta i tidig ålder, i det som kallades för dagis, men som numera kallas för förskolan, då barnen redan vid 2-3 ålder får börja lära sig detta könsneutrala tänkande.

Historien visar att det är väldigt farligt att blanda ihop begreppen. Vi har ett exempel när den, så långt man vet, förste missionären kom till Kina på 1600-talet. Det var ganska många namn och begrepp som var så totalt olika att det ledde till förvirring hos människorna. Han började byta ut namnen för att slipa ner trösklarna, så det skulle bli lättare för kineserna med sin tro att anamma den kristna tron. Det visade sig vara ett fatalt misstag, därför att där stod man då mycket snart och brottades med frågan -vad är egentligen vad? Det var i längden ingen som kunde förklara det. Kristendomen blev kraftlös. Den blev svag, och dog ut och försvann för flera hundra år, därför att man blandade begreppen på detta sätt. Jag har en känsla av att det är vad som pågår då det gäller våra barn. Vi blandar begreppen. Vad är vad? Det är ju ett mixmax utav sammanblandningar. Är orden neutrala? Eller står de för någonting, de här nya orden som barnen nu lär sig i stället för de gamla orden? Vem är det vi åkallar? Vem eller vad söker vi? Frågan är till sist, vad får vi? Vem är Gud?

Enligt New Ages deklaration är gud allt och allt är gud. Du är gud och jag är gud. Det här äpplet som jag äter på just nu, det är gud. Men det kan lika gärna vara du eller möjligen jag själv. Förstår ni vilken begreppsförvirring som planteras i barn, som ska lära sig ta emot livet och förstå vägen genom livet?

Mindfulness.

Det vill man använda sig utav, väldigt ivrigt i skolor och förskolor. Man vill lära barnen att ta vara på den kraft som finns i mindfulness. För att komma in på den vägen så börjar man med att göra solhålsningen, Surya Namaskara. Den avgudadyrkan som Abraham fick besked om att han skulle lämna, den försöker vi nu via New Age återinföra i vår kultur. Har den funnits här förut? Intressant fråga.

Låt oss minnas att det handlar om en

andemakt och det är samma andemakt som i det avgudaväsendet Israels folk vände sig till istället för att fortsätta tjäna Herren sin Gud. Österlandets väsende!

Barnen får lära sig att använda mantran, kanske inga givna mantran, men de får välja ett ord som de tycker är positivt, och så upprepas det medan man tränar vissa rörelser, och allt detta tillsammans öppnar porten till en andevärld för de små att tro på. Frågan är bara vilken andevärld?

De asiatiska lärare som själva lever i buddhismen och hinduismen och praktiserar detta i samhället, de varnar för att man ska börja med barnen på så tidigt stadium, därför att de är medvetna om att ingen egentligen vet vilka krafter man kommer i kontakt med. Ja, barnen blir lugna, säger man, när de får de här övningarna. Barnen får också lära sig en egen krafthålsning, aum. AUM! När jag

Tre miljoner svenskar har kontakt med New Age, med österlandets avgudaväsen.

har gått på stan, har det hänt att jag hört ungdomar i nedre tonåren och kanske ännu yngre, gå omkring och säga detta ord. Jag har inte haft någon aning om vad det är för någonting, men nu har jag läst mig till vad det är. Alltså en krafthålsning! AUM! Begynnelsebokstäver på tre olika gudar. Det har med andevärlden att göra. Man menar att det gör barnen lugna och ger dem kraft. Jag frågar, vilka krafter är detta frågan om? Vilka gudar är det? Vem tar hand om barnen när det får konsekvenser?

Planen som New Age har är ju att slå sönder alla gamla strukturer och så ska man skapa någonting nytt. Det ska man göra genom att korrumpiera konsten och exempelvis musiken.

Men till detta nya är det också väsentligt att lära barnen om fri sex. Aha, nu säger du, ska barnen lära sig om sex? Ja, det är redan så i läroplanen. Det praktiseras i skolorna. Barnen ska lära sig sexualkunskap, men inte en

sexualkunskap med rim och reson enligt gamla kristna normer och värden, utan det är fri sex. Det är en av New Ages tankar i den här planen som Alice Bailey skrev om redan på 1800-talet. Den planen, den går i fullbordan fragment efter fragment mitt inför våra ögon. Fri sex, det är ju inget nytt begrepp kan vi tycka, vi som upplevde 1960-talets frihetssträvan på det området, men det här är någonting annat. Det är ett steg närmare en annan frihet idag, därför att det finns nämligen inte längre rätt eller fel. Det är det man lär det uppväxande släktet. Allt är rätt.

Så leder vi in perversiteten med skolors och myndigheters goda vilja. Vi dömer pedofiler till fängelsestraff, och det är riktigt, men vi ska komma ihåg att medan samhället fortfarande har vissa rättsbegrepp på det här området, så strävar andra krafter i samhället att låta New Age ta överhanden. Vad är det? Det är - allt är rätt och allt är fritt. Du ska själv avgöra vad som är rätt, för det finns inget fel. I följden av fri sex blir det också fria aborter. Så här går barnamorden fram under en täckmantel som kallas för frihet och rättighet.

Medan man utbildar barnen på detta sätt, så lär man naturligtvis också att läsa bönen Fader Vår, för alltsammans hör ju också hemma i vår kristna kultur. Det går så bra att blanda samman. Fader Vår, som är omskriven och är könsneutral. Det finns naturligtvis ingen fader.

Och så trycker vi kläder med symboler och märken, smyckesindustrin är framgångsrik med dessa olika symboler och märken, och vi tycker det är vackert för ögat, men det är laddade symboler. Vi anar inte vad vi skickar ut våra barn med för budskap. Vem tar hand om barnen?

Tre miljoner svenskar har kontakt med New Age, med österlandets avgudaväsen, både via buddhismen och hinduismen, men vi blandar ihop det och så kämpar vi för obligatorisk yoga och för denna lössläpphet. Vad är det Guds ord säger om sådana här - saker? Jo, jag läser ifrån Matteusevangeliet, och det är Jesus som talar där också, och han säger så här i kapitel 18:6:

Men den som förleder en av dessa små

som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup. Ve över världen som förför. Förförelser måste komma, men ve den människa genom vilken förförelsen kommer. Om din hand eller din fot förleder dig till synd, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att gå in i livet stympad eller halt än att ha båda händerna och båda fötterna i behåll och kastas i den eviga elden. Och om ditt öga förleder dig till synd, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att gå in i livet med ett öga än att ha båda ögonen i behåll och kastas i det brinnande Gehenna. Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske Faders ansikte.

Barnen, det renaste som finns. Så rena att de ser Guds ansikte, Faderns ansikte, den himmelske Faderns ansikte. Dem har vi överlämnat åt de här moderna krafterna, och vi gör egentligen samma sak som Manasse som var kung i Juda, ungefär 600 år före Jesu födelse. Han byggde altaren åt himmelens hela härskara på de båda förgårdarna till Herrens hus. Det är oroväckande när vi ser hur kyrkorna, inte bara samhället med utbildningsapparaturen, utan också kyrkor av olika slag öppnar portarna för österlandets hela härskara. Just genom yoga. Manasse lät sina barn gå genom eld i Hinnoms dal, och utövade teckentyderi, svartkonst och trolldom. Han skaffade sig andebesvärjare och spåmän, gjorde mycket ont i Herrens ögon, så han väckte Guds vrede. Guds vrede uttalade Jesus mycket tydligt när han säger för den som förför eller förleder en av dessa minsta små, så vore det bättre att få sänkas i havets djup med en kvarnsten om sin hals. Jesus älskar alla barnen. Jesus vill leda alla barnen, men vi har fått uppdraget att förmedla vem han är, vem som är Gud. Vi kan inte liksom i förgårdarna till guds hus införa detta avgudaväsen! Det skadar våra barn, ja det ger så allvarliga skador så att många inom psykiatrin, där man också har provat de här krafterna, de står rådlösa och vet inte vad de ska ta sig till. Vem tar hand om barnen? Låt oss stå upp till kamp, i Jesu namn!

Var på er vakt och håll er vakna - Herren kommer!

Undervisning av Sean Ureña

Idag talar man väldigt sällan om Jesu tillkommelse och om den framtid som väntar människor. Det finns så mycket oro, många som är deprimerade och som inte förmår att resa sig upp. Många tror inte på framtiden eller det hopp man behöver. All smärta och allt lidande skapar tvivel och ångest hos människan, och mycket av det som händer i världen just nu är väldigt oroväckande.

I allt detta bör vi komma ihåg att det finns en kärlekens

Gud som vakar över oss och som verkar konstant för att frälsa människan, för att visa sin vilja och sin frälsningsplan för dem som vill leva och har valt livet med Jesus.

Det är väldigt lätt att i den kris som går över jorden, försumma sin relation med Jesus och glömma bort att låta sig uppfyllas med den helige Ande och att läsa Guds Ord. Herren kallar varje troende att förbereda sig, att vara redo för den stund då han kommer och hämtar sin brud.

Bibeln ger oss verser som kan hjälpa, motivera, väcka och lyfta oss. Då vi ser hur mörkret sprids i världen kan dessa verser hjälpa oss att se klart vilka profetiska tider vi lever i. Markusevangeliet 13:33-37 säger:

“Var på er vakt och håll er vakna, för ni vet inte när tiden är inne. Det är

som när en man reste bort och lämnade sitt hus och gav sina tjänare ansvar, var och en för sin uppgift. Portvakten befälde han att vara vaken. Var därför vakna! Ni vet inte när husets herre kommer, om det blir på kvällen eller vid midnatt eller när tuppen gal eller på morgonen. Se upp så att han inte plötsligt kommer och finner att ni sover. Och vad jag säger till er, det säger jag till alla: Håll er vakna!”

Den här texten visar oss en tid av nåd som Gud har gett mänskligheten för att den ska kunna förbereda sig för Brudgummens tillkommelse; en tid av förberedelse för att ha olja i både lampa och kär. När Herren kommer tillbaka

må den som är rättfärdig fortsätta utöva rättfärdighet och den som är ond fortsätta utöva det onda. Det kommer inte att längre finnas någon tid till förberedelse; att tro mer, söka mer av honom, vara honom närmare eller att be mer. Det kommer inte att finnas tid, och därför säger han: Vaka, så att vi kan komma in till bröllopet innan dörren stängs för oss.

För den som försummar reningen, förberedelsen och helgelsen, när han förbereder oss för att komma in och ge Herren välkommandet, kommer solen att förmörkas.

Herren varnar oss för att hamna i den gruppen och att vi istället ska vara med bland dem som är vakna och som söker mer av Gud och av den helige Ande. Sök, vaka och be, säger Herren. Det är så viktigt att låta sig fyllas av honom och hans ord varje dag, han som lär oss om hur Gud har verkat ända från begynnelsen. Det visar oss de gärningar som han gjort tidigare och även de händelser som kommer att ske i den sista tiden.

Vi ska nu analysera några bibelhistorier och kapitel som talar om syndafloden. I Första Moseboken kan vi läsa om detta, och vi ska också jämföra det med kapitel 24 och 25 i Matteus evangelium. Där kan vi se hur det är relaterat till frälsningen och Guds plan.

Det första vi ska se på är Noas predikan till folket om syndafloden. I Andra Petrus brev 2:5 står det:

“Han skonade inte heller den forntida världen men bevarade Noa, rättfärdighetens förkunnare, med sju andra när han lät floden drabba de gudlösa värld.”

Här ser vi hur Noas predikan var ackompanjerad av den helige Ande. Gud avskilde och bevarade Noa från de övriga och utgöt sin helige Ande över honom.

Vi ser också hur folket före floden hade 120 år på sig att bestämma sig för om man skulle lyssna på Guds ord eller fortsätta på den väg man var. Man hade alltså 120 år av tillfällen att välja Gud och vika av från sina dåliga vägar.

I Första Moseboken 6:3 står det:

“Då sa Herren: Min Ande ska inte bli kvar i människorna för alltid på grund av deras förvillelse. De är kött och deras tid ska vara hundratjugo år.”

I den här versen ser vi klart att Gud utgöt sin andes kraft för att predika och kalla på människorna att komma in i arken innan nådens dörr stängdes.

Under tiden som Noa predikade fattade folket beslut om liv eller död. Vi ser att det fanns två grupper; de som gick in i arken, de åtta personer som beslutade sig för att lyssna på Guds röst, och de som inte gick in i arken. Då Noa predikade pågick

en rättgång där människor avgjorde sig för på vilken sida man skulle befinna sig. På Guds sida eller på fördörelsens.

Vi fortsätter att läsa i kapitel 7, vers 16:

“De som gick in var hanne och hona av allt levande, så som Gud hade befallt Noa. Och Herren stängde igen om honom.”

Vem stängde dörren? Herren stängde dörren - inte Noa.

Vilket var Noas uppdrag? Han skulle predika budskapet om att allt skulle ta slut, något som var väldigt svårt för honom då människorna på den här tiden inte var troende. Man hade övergett Gud. Noa predikade också att jorden skulle gå under i en översvämning, och föreställ er en jord där det aldrig förut hade regnat. Även detta gjorde att man trodde att Noa var galen: Hur kan man säga att det ska komma vatten från himlen?

Men Noas uppdrag var att predika budskapet som Gud hade gett honom genom den helige Ande, för att kunna frälsa dem. Och dagen kom då de kunde gå in i arken och Herren stängde dörren.

Stängde Gud dörren på en gång? Nej. Vi ser att Gud gav 120 år av tillfällen då alla kunde fatta sina beslut, och under den här tiden hade alla fått höra budskapet från Gud, via Noa. Han var redo. Omvänd er från era synder, kom och tjäna Herren! Men folket hade fattat sitt beslut och Herren fick stänga dörren.

I kapitel 7, vers 10, står det:

“Och efter de sju dagarna kom floodens vatten över jorden”.

Efter att Herren hade stängt dörren be-

fann man sig där inne i arken i sju dagar utan att det hade regnat. Jag kan föreställa mig att det var en tid av ångest för Noa och hans familj. Väntande och undrande; kommer floden verkligen att komma? Har vi gjort det rätta? Under tiden var folket utanför och hånade dem och växte varje dag starkare i sin tro på att det Noa sagt var felaktigt, om att en syndaflod skulle komma. Men den kom.

Något som jag vill betona här är att Noa och hans familj trodde på Guds budskap och förberedde sig. Man lyssnade på vad Gud hade sagt åt dem att göra, och man gjorde det. Jag kan föreställa mig att under all denna tid av väntan och förberedelse, så hade man kanske ändå sina tvivel. Kan det vara sant det som ska hända? För dem var det inte heller troligt att det skulle regna, att det skulle komma vatten från himlen, men något som skilde Noa och hans familj från resten var att, även om det som ska hända verkar helt omöjligt, så lyssnade man på Guds röst. Och när Gud var färdig kom han och stängde dörren. Den grupp som då var där inne i arken var märkta. De var med Herren. Räddade. Den andra gruppen som var utanför, som hånade allt som Noa och hans familj hade gjort, var förlorade, och de visste inte om det förrän det började att regna. Först då kunde de öppna sina ögon och lägga märke till att Noa hade rätt. Det han hade sagt var sant. Det var bara för sent. Man slog på dörren; öppna för oss, vi vill komma in! Nu tror vi! Men nådens tid var slut. Dörren var stängd av Gud och ingen kunde komma in och rädda sig.

I kapitel 7:21-22 läser vi:

“Då dog allt levande på jorden: fåglar och boskapsdjur, vilda djur och alla smådjur som rörde sig på jorden, liksom alla människor. Allt som fanns på torr mark omkom, allt som hade livsande i sig.”

Det som hände människorna på den här tiden är tragiskt, men vad jag vill få fram är att de hade tid och möjlighet när Noa predikade, innan Herren kom och stängde dörren. Vi ser Noa och hans familj i arken, stämplade, medan resten av folket stod utanför och hånade ovetandes om att de var förlorade.

I Matteus evangelium, kapitel 24 och 25, kan vi se samma historia som går i samma linje. Jesus talar i kapitel 24 om olika tecken som ska ske innan hans tillkommelse. Om vi läser märker vi att det är samma panorama som hos folket före floden. Det fanns krig, det fanns pest, riken stred mot riken och ondskan hos människorna är densamma som den på syndaflodens tid.

Vi läser något intressant i vers 14:

“Och detta evangelium om riket ska förkunnas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan ska slutet komma.”

Detta var vad Noa gjorde. Gud gav honom ett budskap och han predikade det för folket för deras frälsning, omvändelse och så att de kunde komma till Gud. Det är precis samma sak som vi läser här om det som ska hända innan slutet. Vi predikar Guds budskap till frälsning för människorna, så att alla kan förbereda sig för Herren Jesu ankomst. Och sedan ska slutet komma. Det är precis samma sak och vi kan även bekräfta det i verserna 37-39 i samma kapitel:

“Som det var under Noas dagar, så ska det vara när Människosonen kommer. Under dagarna före floden åt de och drack, de gifte sig och blev bortgifta ända till den dag då Noa gick in i arken, och de visste ingenting förrän floden kom och ryckte bort dem alla. Så ska det bli när Människosonen kommer.”

Vad gjorde man? Man åt och drack, man stod utanför arken och hånade och fortsatte så till den dag då Noa gick in i arken. Man förstod inte förrän floden kom. Vad hade man inte förstått då Noa gick in och dörren stängdes? Att man var förlorad. Det står att så här kommer det att vara den sista tiden innan slutet, alltså i vår tid – precis som det var på Noas tid.

Enligt det vi ser här kommer det inte finnas någon tid att förbereda sig. Det kommer en tid då Herren säger till att nu finns det ingen möjlighet längre att bestämma sig för att antingen följa Gud eller vara del av de förlorade.

Vi läser från vers 15 och framåt:

“När ni ser förödelsens styggelse; som

profeten Daniel talar om, stå på helig plats - läsaren bör förstå det rätt - då måste de som är i Judeen fly upp i bergen. Den som är på taket ska inte gå ner för att hämta något från sitt hus, och den som är på åkern ska inte vända tillbaka för att hämta sin mantel.”

Det vi ser här är hur det inte kommer att finnas någon tid kvar för detta – den har tagit slut, och vi har fattat beslutet. Detta är tecken för tidens slut, tecken för oss. För att kunna förstå skeendet måste vi leva nära Herren, i kontakt med Gud och söka hans Ande som kan leda oss och hjälpa oss att förstå tiden vi lever i; att vara dessa som Herren utväljer och bevarar i den sista tiden, precis som Herren bevarade Noa på den tiden. Han ville vara nära Gud och följa hans bud, och det var kanske därför han var annorlunda.

I liknelsen om de tio jungfrurna i Matteus 25:1-10 läser vi:

“Då ska himmelriket bli som när tio jungfrur tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga tog sina lampor men tog inte med sig någon olja, medan de kloka tog olja i kärnen tillsammans med sina lampor. När brudgummen dröjde blev de alla dåsiga och somnade. Vid midnatt hördes ett rop: Brudgummen är här! Gå ut och möt honom! Då vaknade alla jungfrurna och gjorde i ordning sina lampor. De oförståndiga sade till de kloka: Ge oss av er olja, våra lampor slocknar! De kloka svarade: Den skulle inte räcka både till oss och till er. Gå istället till dem som säljer och köp. Men när de hade gått iväg för att köpa kom brudgummen, och de som var redo gick

med honom in till bröllopsfesten. Och dörren stängdes.”

Det är intressant att här se en annan dörr som stängs. Alla jungfrurna hade lampor. Dessa representerar Guds Ord som lyser upp vägen för de förlorade, och oljan representerar den helige Ande. Vad gjorde då jungfrurna? De proklamerade evangeliet, predikade för världen och de förberedde vägen för frälsningen, för Brudgummens tillkommelse. Och denna predikan av evangeliet är av Gud genom den helige Ande. Vi ser också att det finns en tid av väntan. Brudgummen kommer inte så snart som de önskar, så vad händer? Jo, alla somnar, men några av dem hade olja i lampa och kär. När vi överlämnar oss till Herren får vi ta emot den helige Ande, men vad händer när vi försummar den, när vi inte fyller oss konstant av Anden? Oljan tar slut.

Om vi inte är försiktiga utan fäster vår blick på den här världens lockelser, kommer vi att vara döda i anden. Vi kommer att bli som de oförståndiga jungfrurna; alla tar vi emot, men då Brudgummen dröjer tänker vi kanske att det inte är så viktigt att be eller läsa bibeln som vi gjorde i början. Resultatet av detta blev att när Brudgummen kom var ingen av de fem oförståndiga redo. Han kom och stängde dörren. Vad hände med de oförståndiga? De fick gå in tillsammans med Brudgummen medan de oförståndiga blev kvar utanför.

Här ser vi samma panorama; en dörr stängs, en grupp blir kvar utanför och en annan grupp innanför. De som var innanför blev stämplade och räddade medan gruppen av de oförståndiga som var kvar utanför var förlorade, utan att veta om det. Hur märkte vi att de var förlorade? De gick för att hämta olja, och när de kom tillbaka står det i vers 11-12:

“Till slut kom de andra jungfrurna tillbaka och sade: Herre, Herre, öppna för oss! Men han svarade: Jag säger er sanningen: Jag känner er inte.”

Vi ser samma sak här som i historien om Noa. En dörr som stängs och det är Herren som stänger den. Vem var utanför? Folket före floden som inte var redo, som inte hade beslutat sig och som inte hade lagt

ner tid för att tro och söka mer av Gud.

Vilka var utanför här? Det var de oförståndiga, och vad gjorde de? De knackade på dörren, men den var stängd. De som knackade på dörren på Noas tid var också av gruppen som var utanför, och de hade inte förstått att de var förlorade förrän floden kom.

De här bibelverserna finns här för att hjälpa oss och de varnar oss så att vi kan vara redo och förberedda. Vi har Guds Ord och den helige Ande. Vi har Jesus och det enda vi behöver göra är att vara nära honom, söka honom och fylla oss konstant med hans Ande. Varför är detta viktigt? Jo, för vi vet inte dagen eller stunden då Herren kommer tillbaka till den här världen. Det här är en kallelse om att Jesus kommer snart och att han kommer som en tjuv om natten.

Det finns också många fler händelser i bibeln som följer de här linjerna. I Daniels bok, i Uppenbarelseboken och i flera andra böcker ser vi hur linjen följs, med samma varning som visar oss hur den sista tiden kommer att vara. Vilken grupp kommer att hamna utanför och vilken grupp kommer att komma in?

Mitt budskap idag är att vi ska vara uppmärksamma på vad Guds Ord säger, vad det vill lära oss och varna oss för. Som det står i Markus 13:33:

“Var på er vakt och håll er vakna, för ni vet inte när tiden är inne.”

Det här är ett budskap till alla och jag hoppas att vi kan stå fasta och behålla hoppet som vi har fått av Gud, trots all kris och allt som nu händer i världen; att vi kan vara trogna, söka Gud och inte älska den här världen och inte heller samla skatter i den

här världen. Till slut kommer allt ändå att gå förlorat. Det är bättre att tro på vad Gud har gjort och vara som Noa, som lyssnade på hans ord. Han kanske inte såg allt som skulle hända helt klart men han lyssnade och gjorde som Gud hade sagt. Han predikade för de förlorade.

Vilket är då budskapet för oss? Gå! Predika! Samma budskap som jungfrurna hade. Dessa lampor som skulle lysa för de förlorade, för dem som inte hade tagit emot Herren, för dem som inte hade förstått att ljuset och frälsningen finns hos Gud.

Vi får inte heller lämna det som står i Matteus 24 om Guds budskap som ska bli predikat innan den sista tiden. Vilka är det som ska predika det? Det är du och jag, och tiden är kort - Herren kommer. Amen.

Insamling till familjer i Palavé

”Vi kommer att fira en annorlunda jul i år” hör vi många säga, och så även på missionsfältet i Dominikanska republiken. Restriktioner av skilda slag och munskydd är nu vardag för våra vänner i Palavé, och vi vill även i år ge familjer möjlighet att göra ett inköp med julmat som de kan tillaga och samlas omkring i sin isolering. Redan har gåvor börjat komma in till detta och det är vår kära syster och medarbetare Esther som vakar över att hjälpen tryggt förmedlas.

Var med du också! Sätt in en gåva på Maranataförsamlingens plusgiro 44 10 05-6 eller swisha till 123 155 1571. Märk: Missionen

Esther Melo på besök hos Niurca, en ung kvinna, drabbad av hydrocefalus, som får hjälp genom församlingens mission.

Antonia, kvinnan i mitten, är blind och bor i Palavé tillsammans med sin familj.

I Palavé bor det många barnrika familjer. Bilderna är från barnmöten i början av året innan pandemin bröt ut.

Andens tillskyndelse

Text: Yngve Stenfelt

"Angående denna frälsning hava profeter ivrigt forskat och rannsakat, de som profeterade om den nåd som skulle vederfaras eder. De hava rannsakat för att finna vilken och hurudan tid det var som Kristi Ande i dem hänvisade till, när han förbebadade de lidanden som skulle vederfaras Kristus, och den härlighet som därefter skulle följa. Och det blev uppenbart för dem att det icke var sig själva, utan eder, som de tjänade härmed. Om samma ting har nu en förkunnelse kommit till eder genom de män som i helig ande, nedsänd från himmelen, hava för eder predikat evangelium; och i de tingen åstunda jämväl änglar att skåda in" (1 Petr 1:10-12).

Gud har en almanacka, en kalender och han är inte så mycket för att du och jag får så stor inblick i den. Därför är det så att det tillkommer inte oss att få veta tider och stunder som Fadern i sin makt har fastställt. Vi vill så gärna få almanackan oss given, så vi kan kryssa in det datum vi tycker passar oss bäst, men det är ju inte säkert att det datum som passar för dig, passar för Gud. Därför är det viktigt att vi överlåter saken åt Gud och låter honom ta hand om tiden. Vi vill så gärna spekulera i tiden, var, när, hur, vi är spekulativa till max och vill veta hemlighet på hemlighet. Men Jesus sa: "Det tillkommer inte er att få veta", och tillägger: "när den helige Ande kommer över er skall ni undfå kraft och bli mina vittnen". Då utbyts det spekulativa mot en fruktbar gärning i Herrens tjänst, där vi får bära fram det budskap Jesus gett oss.

Tiden är en gåva vi fått av Gud. Redan i skapelsens begynnelse blev det afton och det blev morgon den första dagen. Därför att Gud inte är någon mörkerman och drar ner rullgardinen utan snarare drar

Författaren predikar på Drottninggatan i Stockholm.

upp den och låter ljuset tränga igenom, så blev det afton men så blev det också en underbar morgon. Gud låter lovsång ljuda i natten. Det är det som är så underbart med Gud, att när fåglarna tystnar om natten, för det gör de ju, då är Gud ändå i aktivitet. Så låter han lovsången ljuda från våra hjärtan mitt i natten. Han som förvandlar Tåredalen till ett källsprång! Han har en dag för de sina när det bliver ljus när aftonen kommer! En Herrens dag, som inte är lik andra dagar, när ljuset bryter fram när aftonen kommer!

Många har svårt att tro att Gud skapat världen på sex dagar och fulländat den på sjunde dagen med vila. Kan det verkligen vara så att Gud klarade ut det här? Ja det gjorde han! Därigenom att han skapade i Kristus, genom honom och till honom. Därför var det inga problem för Gud, för han hade liksom modellen i Kristus, i sin egen Son. Där hade han utgångsmaterialet, Guds Ord, inspirationen som han skulle använda i sin skapelse, det fanns i Jesus

och så kommer då vid människans skapelse: "Låt oss göra människor till vår avbild så att de liknar oss." Vad var det? Det var samspråket mellan Fadern och Sonen: låt oss göra ... Och det var vad han gjorde, människan till sin avbild och inblåste livsande i hennes näsa, så blev människan en levande varelse, en levande själ.

Men så kom syndafallet och ödelade och förstörde Guds plan och Guds material och avbilden blev till en vrågbild. Men så sänder Gud en förberedelse för det som skulle komma, för han hade lösningen på människans förlorade situation, en förberedelse. En hel del måste hända för att få människan att förstå att hon var en syndare som behövde frälsning. Så sände han lagen för att ge människan kännedom om sin synd. Men innan visade han på trons väg genom Abraham, hur rättfärdighet skulle vinnas genom tron på honom. Och så kommer profeterna med sitt budskap om omvändelsens nödvändighet. De blev vana att bära fram en dom, de hade arsenalen fylld med domsord, en vokabulär av allvar där budskapet träffade som en bomb och briserade i hjärtana.

Helt plötsligt upptäcker profeterna att Gud vill **mer än en dom**, han vill upprätta människan på nytt i sin avbild! Därför att Jesu vittnesbörd är profetians Ande får de ett nådens budskap att bära fram, som präglas av Kristi Ande, ett helgjutet budskap. Här finns inga tveksamheter. Och vad upplever man då? Kristi Ande i dem hänvisade till vad som skulle ske med Jesus, hans lidande och den härlighet som därefter skulle följa. Det är så gripande att se hur till exempel Jesaja 53 tecknar det här om Jesu lidande och död, där vår synd blev lagd på honom. Sargad för våra överträdelser, slagen för våra missgärningars skull, straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid och genom hans sår bli vi helade. Golgatatonen blev nedlagd i profetens hjärta och Kristi Ande i honom up-

penbarar och visar på vad som skall ske med Jesus. Han får skriva ner dessa ord som bryter in med en sådan klarhet i händelseförloppet, och så blir frälsningen i Jesus nedtecknad och uppenbarad för oss.

Detta profetiska ord lyser för oss här och nu. Mitt i en dyster vildmark lyser det från himlen! Det blev en soluppgång från höjden, det sanna ljus som lyser över alla människor skulle komma i världen. I det var liv och livet var människornas ljus! Ljust lyser i mörkret och mörkret har inte fått makt därmed!

Och så heter det i Galaterbrevet:

När tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född av kvinna, ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen och ge oss söners rätt.

Vilken tid? Guds tid! Han röjer här upp bland lagens omöjligheter och ger oss ett barnskap med söners rättigheter och möjligheter. Och för det att vi är söner har han sänt i våra hjärtan sin Sons Ande.

Det sker inte på måfå, ingen tillfällighet, men efter en underbar plan hos Gud från evighet, ja innan skapelsen blev till. Det är som det heter hos Job: Var var du när jag lade världens grund? Då fanns bara en sak, en tanke, Gud hade en tanke om dig! Därför är du här, det är på grund av Guds tanke du finns till, kan leva och röra dig. När mänsklig visdom och förstånd kolliderar med Gud i hans visdom blir den helt avklädd och man undrar hur människans oförnuft kan vara så stort när det är så uppenbart att Gud har skapat himmel och jord. Genom tron förstår vi att det som blivit till, har inte blivit till av det synliga utan av det osynliga. Hans osynliga väsen, hans eviga makt och gudomshärlighet har ända från världens skapelse varit synliga, i det att de kunna förstås genom hans verk. Världens visdom är dårskap inför Gud och vill man inte tro, så fångar han de visa i deras klokskap. Men genom tron förstå vi.

I Jerusalem fanns en gammal man som hette Simeon. Det heter så underbart om Simeon att helig Ande var över honom och av den helige Ande hade han fått den uppenbarelsen att han inte skulle se döden, förrän han hade fått se Herrens Smorde.

När Jesus vid åtta dagar bars fram i templet kom Simeon genom Andens tillskyndelse till helgedomen. Ålder, svaghet och krämpor hindrade honom inte att komma i rätt tid. Med Jesusbarnet i sina armar bad han så innerligt till Gud:

"Nu låter du din tjänare fara hädan i frid efter ditt ord, ty mina ögon har sett din frälsning, vilken du har berett till att skådas av alla folk, ett ljus som skall uppenbaras för hedningarna och en härlighet som skall givas åt ditt folk Israel."

Vilken klarhet, vilken skärpa och på rätt plats i rätt tid. Underbart med Andens tillskyndelse som möjliggjorde detta! Det är underbart med Andens tillskyndelse, för den för oss alltid till Jesus! Den sätter fart på oss i rätt riktning!

I templet fanns också en gammal änka, Hanna 84 år gammal. Hon lämnade aldrig helgedomen utan tjänade där Gud med fastor och böner natt och dag. Hon kom också nu fram till Jesus, prisande Gud och talade om honom till alla dem som väntade på förlossning för Jerusalem. Hon var på alerten! Hon visste att nu är Jesus här!

Annat var det med de skriftlärderna som så väl visste platsen där Jesus skulle födas. Betlehem var svaret som gavs Herodes. Det kände de så väl till, från profeten Mika. Men de var inte där när det hände! Varför? De saknade Andens liv och tillskyndelse, därför gick händelserna dem förbi, de satt där de satt med sin kunskap och teologi fullständigt låsta i sin egen värld.

När vi sedan kommer in i Apostlagärningarna så fortsätter Andens ledning, Andens tillskyndelse. Det var ingen mänsklig verksamhet eller en mänsklig filosofi som skulle fram. Nej, det var Guds verk det gällde! Det var vad Anden uppenbarade för dem som skulle föras ut i livet. Det var Andens tillskyndelse som gjorde att de gjorde vad de gjorde. Det var Anden som gjorde att de blev Jesu vittnen med kraft och frimodighet.

Filippus kom till Samaria. Han hade inte tänkt sig dit men blev som alla de andra förutom apostlarna utkörd ur Jerusalem genom den förföljelse som kom. Han predikade Kristus för folket och det blev väc-

kelse och stor glädje i stan. Men Gud hade ännu en uppgift för honom! En Herrens ängel talade till Filippus och sa: "Stå upp och begiv dig vid middagstid ut på den väg som leder från Jerusalem till Gaza, den är tom på folk." Utan Andens tillskyndelse hade Filippus säkert blivit kvar bland allt folket i väckelsecentrat inne i stan, men nu visste han att hur folktomt det än var så var han på rätt väg under Guds ledning när han begav sig åstad. Och så kommer den mäktige hovmannen på hemväg till Etiopien med sin vagn försjunken i texten från Jesaja med den brännande frågan i sitt inre: Vem talar profeten om? Då sa Anden till Filippus: "Gå fram och närma dig denna vagn." "Förstår du vad du läser?" "Hur skulle jag kunna det om ingen vägleder mig." Så började Filippus med detta skriftens ord förkunna evangelium om Jesus för honom. Budskapet går rakt in med sin förvandlande kraft och nu når de fram till ett vatten: "Vad hindrar att jag döpes?" "Om du tror av hela ditt hjärta så kan det ske." "Jag tror att Jesus Kristus är Guds Son." Vagnen stannar och båda steg ner i vattnet och Filippus fick döpa honom. Den stora glädje som fanns inne i stan där evangelium om Kristus predikats kom nu hovmannen till del i fullt mått då han glad fortsatte sin färd. Allt detta skedde på Andens tillskyndelse!

Med Kornelius och hans vänner skedde underbara ting. Men Gud hade ett förarbete med sin tjänare Petrus för att få honom in i sin kallelse att förmedla frälsningsbudskapet till dem. Medan Petrus höll till på taket till Simon garvarens hus vid havet i Joppe (nuvarande Jaffa) i väntan på maten, var han i bön och kom i andehänsyn. Han fick se himlen öppen, och det är väl det vi alla önskar. Här kommer väl något underbart ner från himlen! Jo, en linneduk fasthållen vid de fyra hörnen. Dukar Herren bord för mig? hann han nog tänka innan han såg innehållet i duken. Vilket innehåll! "Alla slags fyrfota och krälande djur som leva på jorden och alla slags himmelens fåglar." Och till råga på allt får han höra en röst: "Stå upp Petrus, slakta och ät!" Det vänder sig i honom och upprört får han fram: "Bort det Herre, aldrig har jag ätit något oheligt och orent!" Då får han höra: "Vad Gud

har förklarat för rent, det må du inte hålla för oheligt!" Tre gånger kom duken ned från himlen och tre gånger blev den upptagen till himlen. När han nu står där med sitt sinne i djup förundran över vad synen skulle betyda ropar några män från porten på honom. "Simon Petrus, är han här?" Då pris ske Gud, säger Anden till honom: "Stå upp och gå dit ned och följ med dem utan att tveka, ty det är jag som har sänt dem." Så bär det iväg mot Cesarea och Kornelius hus, där en Guds ängel hade varit på besök med uppmaning att hämta Petrus. Genom Andens tillskyndelse var han nu på väg till detta möte med ord genom vilka dessa människor skulle bli frälsda. Så heter det så underbart, att medan han ännu talade föll den helige Ande på alla dem som hörde hans tal. Genom Andens tillskyndelse hade Petrus lärt att Gud hade inte anseende till personen och att inte hålla någon människa för ohelig eller oren.

Så har jag en hälsning till dig från Herren: "Jag vill göra dig till huvud och inte till svans!" Urkristendom har ingen svans och därmed ingen svansförling. Efter urkristen tid och framöver kom det in bedrägligheter, då man på listiga vägar förde villfarelserna mer och mer in i församlingarna. Och där kom en svansförling där man följde vart vindkast i läran och följde efter som vindarna blåste, hit eller dit. Det onda otroshjärtat fick överhanden och man avföll från den levande Guden. Vaksamheten var för slapp och där man minst anade det sattes attacken in. Andens tillskyndelse blev ersatt av mänskliga metoder. "Om ett träd faller omkull" säger Predikaren, "det må falla mot söder eller mot norr, så ligger det på den plats där det har fallit". Här inträffade en rotvälta av fruktansvärda dimensioner. Den första kärleken och de första gärningarna gick förlorade och ersattes av iskalla mänskliga teologiska och filosofiska tankefunder. Den tid då förkunnelsen var kristallklar, då läran var klar, stod man där som en fura upprest av Herren själv med växtkraft uppåt mot den öppna himlen. Men så kom vindkasten och träden föll, den ene mot söder den andre mot norr och skogen - den urkristna församlingen - blev till ett hygge med stubbar från en gången tid som också förlorat fotfästet och låg med rötterna upp-

ryckta. Fruktansvärt, förfärligt, hur kunde den fina skogen så skövlas? Instruktionerna från församlingens huvud - Jesus Kristus - ville man inte följa och Anden utsläcktes. Men Gud vill något annat! Han vill åter upprätta sin församling där Kristus i allt blir den främste!

Gud sänder sitt Ord, då smälter det frusna, sin vind låter han blåsa, då strömmar vatten. Gud har sitt ord, men han har också sin vind. Vi måste alltså skilja på Guds vind och andra vindar. Det heter på nytestamentligt språk: Andebedömning! Guds vind för fram levande vattenströmmar i vårt inre medan andra vindar kväver livet. Predikaren fortsätter:

"En vindspejare får aldrig så, och en molnspanare får aldrig skörda. Lika litet som du vet vart vinden far, eller huru benen bildas i den havandes liv, lika litet förstår du Guds verk, hans som verkar alltsammans."

"Så ut om morgonen din säd, och underlåt det ej heller om aftonen, ty du vet icke vilketdera som är gagneligast, eller om det ena jämte det andra är bäst."

Nej vi vet inte! Vi vill så gärna ha de bästa förutsättningar och tror oss veta bäst. Underbart att vi kan få uppleva Andens tillskyndelse och vara stridsdugliga på de mest märkliga tider och platser.

Jesus sa: "I sägen ju att det ännu är fyra månader innan skördetiden kommer. Men se, jag säger eder: Lyften upp edra ögon, och sen på fälten, huru de hava vitnat till skörd. Redan nu får den som skördar uppbära sin lön och samla in frukt till evigt liv; så kunna den som sår och den som skördar tillsammans glädja sig. Ty här sannas det ordet, att en är den som sår och en annan den som skördar. Jag har sänt eder att skörda, där I icke haven arbetat. Andra hava arbetat, och I haven fått gå in i deras arbete."

Underbart med upplyfta ögon, som lyfter sig över gruset och ser behoven på de vitnade fälten!

När Jesus kallar på de sysslolösa på torget, så gör han det redan om morgonen. Sedan vid tredje, sjätte och nionde timmen med tre timmars intervaller. Så kommer det för-

underliga: Han kallar vid elfte timmen! "Gån och I till min vingård!" Här har det gått två timmar sedan han kallade sist och det allvarliga är att skördetiden har blivit komprimerad. Vi har inte lika mycket tid som våra föregångare hade att verka Guds verk. På samma sätt som Andens tillskyndelse nådde Filippus och Petrus med uppmaningen "stå upp" när den oss! Andens tillskyndelse sätter fart på oss.

"Hur ljuvliga är inte fotstegen av de män som frambär ett gott budskap."

Fotsteg, inte änglavingar! Vi får nåden till att göra det ingen ängel kunde, förkunna evangelium om Jesus. Låt oss konstatera oberoende hur vi känner det, Guds tid är nu!

Guds Andes svävande över vattnet före skapelsen var förutsättningen för det som sedan skulle ske, då Guds skapande ord blev uttalat. Framöver söker den helige Ande en nedslagsplats för Guds Ord i den skapade människan, Guds avbild kan dannas. Vi ser gång på gång redan i det Gamla testamentet hur Guds Ande kommer över människor och gör dem till användbara redskap i sin samtid, men också profetiskt framöver. I Nya testamentet fortsätter detta i en större och mer omfattande aktivitet där först och främst Jesus själv blir uppfylld av den helige Ande. Men det stannar inte här, utan när pingstdagen var inne föll den helige Ande över alla de församlade och de började tala på olika språk om Guds väldiga gärningar. Med frimodighet spreds budskapet om den levande Jesus över hela den då kända världen. Fram genom historien har denna eld gripit fatt i människor som överlätit sig till Gud och väckelse på väckelse har nått skaror och fört dem till omvändelse. Och det underbara är att det fortsätter ännu! Du kan bli brinnande i Anden och bli ett redskap för Gud!

Vi har här gått igenom några få exempel från Gamla och Nya testamentet på denna bibliska företeelse: Andens tillskyndelse! Vi skulle naturligtvis velat ha med långt fler från Bibelns persongalleri och kanske också berört något från väckelsehistorien, men vi får nöja oss här och inse nödvändigheten av ett liv i Andens kraft och ledning.

Födelsens under

Text: Yngve Stenfelt

Vid Jesu födelse får vi ta del av förhistorien, omgivning och omständigheter och själva **undret** när evangelierna berättar för oss händelseförloppet. Dokumentation är helt underbar i sin klarhet! I denna frälsningshistoriens första fas av den gudomliga planens verkställande, att föra den i synd förlorade människan till Gud, föds Guds Son in i vårt släkte för att bära vår synd. Han kom för att uppsöka och frälsa det som var förlorat! Göra om intet djävulens gärningar och besegra döden! Det borde stämma oss till gripenhet, tacksamhet och hänförelse.

Varje gång vi ser en människa födas hit till världen så bevittnar vi ett under. Här finns kroppens alla funktioner i en underbar harmonisk enhet och det största vid en födelse - **Livet!** Och ändå är detta det mest naturliga vi kan finna i tillvaron!

Vid Jesu födelse skedde ett av frälsningshistoriens absolut största under. När Maria fick änglabesök av ärkeängeln Gabriel och delgavs sin uppgift att bli mor till världens frälsare - JESUS - så ställer hon den berättigade frågan: "Hur skall detta ske, jag vet ju inte av någon man." Hon får då veta att "Helig Ande skall komma över dig och kraft från den Högste skall överskygga dig, därför skall och det heliga som varder fött kallas Guds Son".

Så får vi här se in i inkarnationens underbara verklighet; jungfrun, den unga kvinnan skall bli havande och föda en Son. Ett barn varder oss fött en Son bliver oss given, säger profeten Jesaja. På hans skuldror skall herradömet vila. Hans namn skall vara: Underbar i råd, Väldig Gud, Evig fader, Fridsfurste!

Från Marias sida sker detta på det mest enkla och naturliga

sätt, det övernaturliga står Gud för. Så sker också på alla andra områden i Guds rike, Gud gör undren! Vi får vara naturliga!

Framför några herdar stod en Herrens ängel och Herrens härlighet kringstrålade dem, med budskapet att, idag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad och han är Messias Herren. Samtidigt uppenbarade sig en stor hop av den himmelska härskaran med sin himmelska lovsång mitt i herdarnas vardag. Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människor till vilka han har behag! De himmelska tonerna med en lovsång till Guds ära, som aldrig tidigare hörts på vår jord bryter fram bland de enklaste människor - herdarna!

Detta sätter dem i rörelse! Låt oss gå till Betlehem och se vad som där har skett, och som Herren har kungjort oss. Där möter man ett par om möjligt ännu enklare människor, och där hos dem världens Frälsare, Guds enfödde Son, honom som de skall ge namnet JESUS - ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder!

Gud var redo att ställa in stjärnevärlden med en stjärnas ljus över Betlehem. Han var också redo att ställa till med den första skattskrivningen i historien, men glöm inte att det stora undret lades i ett par högst enkla människors händer! Vi vill ställa till med de mest högrävande ceremonier och onaturligheter och tror oss så få Guds under att se. Men skall under ske och Gud få äran så måste vi reduceras till det vi verkligen är. Äran tillhör Honom, som alla gör under!

JESUS söker sig till behovets barn i sin uppsökande kärlek! Där kommer han med sin fullhet! Där mitt i din vardag kan du få ett möte med honom som förändrar allt!